

EB-STOFNANIR

FRAMKVÆMDASTJÓRNIN

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2008/50/EB

2012/EES/59/01

frá 21. maí 2008

um gæði andrúmslofts og hreinna loft í Evrópu (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS
HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar
Evrópubandalaganna⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr.
sáttmálans⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Sjötta aðgerðaáætlunin á sviði umhverfismála, sem samþykkt var með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1600/2002/EB⁽⁴⁾, kveður á um nauðsyn þess að draga úr mengun að því marki að skaðleg áhrif á heilbrigði manna, þar sem sérstakur gaumur er gefinn þeim hópum sem eru viðkvæmir, og á umhverfið í heild verði í lágmarki, að bæta vöktun og mat á loftgæðum, m.a. á ákomu mengunarefna, og að veita almenningi upplýsingar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 152, 11.6.2008, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 121/2011 frá 21. október 2011 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 70, 22.12.2011, bls. 22.

⁽¹⁾ Stjtið. ESB C 195, 18.8.2006, bls. 84.

⁽²⁾ Stjtið. ESB C 206, 29.8.2006, bls. 1.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 26. september 2006 (Stjtið. ESB C 306 E, 15.12.2006, bls. 102), sameiginleg afstaða ráðsins frá 25. júní 2007 (Stjtið. ESB C 236 E, 6.11.2007, bls. 1) og afstaða Evrópuþingsins frá 11. desember 2007. Ákvörðun ráðsins frá 14. apríl 2008.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 242, 10.9.2002, bls. 1.

2. Til að vernda heilbrigði manna og umhverfið í heild er sérstaklega mikilvægt að berjast gegn losun mengunarefna við upptök og að skilgreina árangursríkustu ráðstafanirnar til draga úr losun á staðar-, lands- og Bandalagsvísu og framfylgja þeim. Því ber að forðast, koma í veg fyrir eða draga úr losun skaðlegra loftmengunarefna og setja viðeigandi markmið fyrir gæði andrúmslofts m.t.t. viðkomandi staðla, leiðbeininga og áætlana Alþjóðaheil-/dtigðismálastofnunarinnar.

3) Taka skal til gagn Gerrar endurskoðunar tilskipun ráðsins 96/62/EB frá 27. september 1996⁽⁵⁾, tilskipun ráðsins 1999/30/EB frá 22. apríl 1999 um viðmiðunargildi fyrir brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnistvíoxíð og köfnunarefnisoxíð og efnisagnir og blý í andrúmsloftinu⁽⁶⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/69/EB frá 16. nóvember 2000 um viðmiðunarmörk fyrir bensen og kolsýring í andrúmslofti⁽⁷⁾, tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/3/EB frá 12. febrúar 2002 um óson í andrúmslofti⁽⁸⁾ og ákvörðun ráðsins 97/101/EB frá 27. janúar 1997 um að taka upp gagnkvæm skipti á upplýsingum og gögnum frá netkerfum og einstökum stöðvum sem mæla loftmengun í aðildarríkjum⁽⁹⁾ m.t.t. nýjustu þróunar í heilbrigðismálum og vísindum og reynslu aðildarríkjanna. Til glöggvunar, einföldunar og skilvirkni í stjórnsýslu er því rétt að í stað þessara fimm gerða komi ein tilskipun og, eftir atvikum, framkvæmdaráðstafanir.

⁽⁵⁾ Stjtið EB L 296, 21.11.1996, bls. 55. Tilskipuninni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 163, 29.6.1999, bls. 41. Tilskipuninni var breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/744/EB (Stjtið. EB L 278, 23.10.2001, bls. 35).

⁽⁷⁾ Stjtið. ESB L 313, 13.12.2000, bls. 12.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 67, 9.3.2002, bls. 14.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 35, 5.2.1997, bls. 14. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/752/EB (Stjtið. EB L 282, 26.10.2001, bls. 69).

- 4) Þegar nægileg reynsla hefur fengist af framkvæmd tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2004/107/EB frá 15. desember 2004 um arsen, kadmíum, kvikasilfur, nikkel og fjölhringa, arómatísk vetniskolefni í andrúmslofti ⁽¹⁰⁾ má taka til athugunar þann möguleika að sameina ákvæði hennar þessari tilskipun.
- 5) Fylgja ætti sameiginlegri stefnu við mat á gæðum andrúmslofts samkvæmt sameiginlegum matsviðmiðunum. Þegar gæði andrúmslofts eru metin skal taka tillit til þess fjölda fólks og stærðar þeirra vistkerfa sem verða fyrir loftmengun. Því er rétt að flokka yfirráðasvæði hvers aðildarríkis í svæði eða þéttbýlisstaði sem endurspeglar þéttleika byggðar.
- 6) Reiknilíkön skulu notuð þar sem þess er kostur svo hægt sé að lesa landfræðilega dreifingu styrks úr punktögögnum. Þetta má nota sem grunn til útreikninga á sameiginlegum váhrifum á íbúa á svæðinu.
- 7) Til að tryggja að upplýsingarnar, sem safnað er um loftmengun, séu nægilega lýsandi og samanburðarhæfar fyrir allt Bandalagið er mikilvægt að notaðar séu staðlaðar mæliaðferðir og sameiginlegar viðmiðanir fyrir fjölda og staðsetningu mælistaðanna sem notaðir eru til að meta gæði andrúmslofts. Þar eð nota má aðrar aðferðir en mælingar til að meta gæði andrúmslofts er nauðsynlegt að skilgreina viðmiðanir fyrir notkun og þá nákvæmni sem nauðsynlegt er að slíkar aðferðir hafi.
- 8) Gera skal nákvæmar mælingar á fingerðum efnisögnum á bakgrunnstöðvum í dreifbýli í því skyni að skilja betur áhrif þessa mengunarefnis og til að þróa viðeigandi stefnu. Þessar mælingar skulu gerðar þannig að þær samræmist samstarfsáætluninni um vöktun og mat á mengunarefnum sem berast langar leiðir í Evrópu (EMEP), sem komið var á fót með samningnum frá 1979 um loftmengun sem berst langar leiðir milli landa og samþykktur var með ákvörðun ráðsins 81/462/EEB frá 11. júní 1981 ⁽¹¹⁾.
- 9) Viðhalda skal gæðum andrúmslofts, þar sem þau eru mikil, eða bæta þau. Ef markmiðin um gæði andrúmslofts, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, nást ekki skulu aðildarríkin grípa til aðgerða svo að viðmiðunarmörk og hættumörk séu virt og, ef unnt er, þannig að markgildi og langtímamarkmið náist.
- 10) Áhættan að því er varðar skaða á gróðri og náttúrulegum vistkerfum sem stafar af loftmengun vegur þungast á stöðum sem eru fjarri borgarsvæðum. Þegar lagt er mat á þá áhættu og hvort hættumörk til verndar gróðri séu virt ætti því að leggja áherslu á staði sem eru fjarri þéttbýli.
- 11) Fingerðar efnisagnir (PM_{2,5}) hafa umtalsverð, neikvæð áhrif á heilbrigði manna. Ekki er heldur vitað undir hvaða mörkum PM_{2,5} er áhættulaust. Því skal ekki beita sömu reglum um þetta mengunarefni og önnur loftmengunarefni. Til að tryggja að bætt loftgæði gagnist stórum hluta íbúa skal nota þá nálgun að draga almennt úr styrk þeirra í borgarbakgrunni. Auk þeirrar nálgunar skal þó setja viðmiðunarmörk til að tryggja lágmarksheilsuvernd alls staðar, en á undan sé sett markgildi sem fyrsta skref.
- 12) Núverandi markgildi og langtímamarkmið, sem tryggja eiga haldgóða vernd gegn skaðlegum áhrifum ósons á heilbrigði manna og gróður og vistkerfi, skulu vera óbreytt. Setja skal viðvörðunarmörk og upplýsingamörk fyrir óson til verndar almenningi annars vegar og viðkvæmum hópum hins vegar gegn skammvinnnum váhrifum frá auknum styrk ósons. Ef farið er yfir mörkin skal almenningur upplýstur um áhættuna á váhrifum og ef farið er yfir viðvörðunarmörkin skal grípa til skammtímaráðstafana til að draga úr styrk ósons, ef við á.
- 13) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/81/EB frá 23. október 2001 um landsbundin efrri mörk losunar fyrir tiltekin loftmengunarefni⁽¹²⁾ fjallar um óson, sem er mengunarefni sem berst yfir landamæri og myndast í andrúmsloftinu vegna losunar frummengunarefna. Ákvarða skal hvernig miðar að ná markmiðum um loftgæði og langtímamarkmiðum um óson, sem sett eru fram í þessari tilskipun, með viðmiðunum og efrri mörkum fyrir losun sem kveðið er á um í tilskipun 2001/81/EB og, ef við á, með framkvæmd áætlana um loftgæði sem kveðið er á um í tilskipuninni.
- 14) Á svæðum og þéttbýlisstöðum, þar sem farið er umfram langtímamarkmið vegna ósons eða viðmiðunarmörk mats fyrir önnur mengunarefni, skulu fastar mælingar vera skyldubundnar. Til viðbótar upplýsingum sem fást með föstum mælingum er heimilt að nota reiknilíkön og/eða leiðbeinandi mælingar svo að lesa megna landfræðilega dreifingu styrks úr punktögögnum. Notkun viðbótaráðferða ætti einnig að gera það mögulegt að fækka lágmarksfjölda fastra sýnatökustaða sem krafist er.
- 15) Unnt er að meta tillag losunar frá náttúrulegum upptökum en ekki stjórna henni. Ef hægt er að ákvarða tillag náttúrulegrar mengunar í andrúmslofti með fullnægjandi vissu og ef rekja má þá staðreynd að farið er yfir mörkin að hluta eða að öllu leyti til þeirrar náttúrulegu hlutdeildar má því samkvæmt ákvæðunum, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, draga þá hlutdeild frá þegar metið er hvort viðmiðunarmörk fyrir loftgæði hafi verið virt. Ef hlutdeild fingerðra efnisagna PM₁₀ fer yfir viðmiðunarmörk og það má rekja til sandburðar og söltunar á vegum að vetrarlagi er einnig heimilt að draga það tillag frá þegar metið er hvort viðmiðunarmörk fyrir loftgæði hafi verið virt, að því tilskildu að gripið hafi verið til eðlilegra ráðstafana til að draga úr styrk agnanna.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. ESB L 23, 26.1.2005, bls. 3.⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 171, 27.6.1981, bls. 11.⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 309, 27.11.2001, bls. 22. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 2006/105/EB (Stjtið. ESB L 363, 20.12.2006, bls. 368).

- 16) Mögulegt skal vera að framlengja frestinn sem veittur er til að virða viðmiðunarmörk fyrir loftgæði á sérstökum svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem skilyrði eru sérstaklega erfið og bráð vandamál eru tengd því að uppfylla kröfurnar þrátt fyrir það að gerðar hafi verið viðeigandi ráðstafanir til að draga úr mengun. Hvers kyns seinkun fyrir tiltekin svæði eða þéttbýlisstaði skal fylgja ítarleg áætlun sem framkvæmdastjórnin mun meta svo að tryggt sé að staðið sé við nýjan eindaga. Mikilvægt verður að hafa aðgang að nauðsynlegum ráðstöfunum Bandalagsins í samræmi við valið metnaðarstig í þemaáætlun um loftmengun, í því skyni að draga úr losun við upptök svo að unnt sé að draga úr losuninni á skilvirknan hátt innan þess tíma sem gefinn er til að fara að ákvæðum um viðmiðunarmörk sem sett eru fram í þessari tilskipun og ætti að taka tillit til þess þegar metnar eru beiðnir um frestun á eindaga til uppfyllingar þeim ákvæðum.
- 17) Allar viðkomandi stofnanir skulu hafa það að forgangsverkefni að taka til skoðunar nauðsynlegar ráðstafanir Bandalagsins til að draga úr losun við upptök, sérstaklega ráðstafanir til að bæta skilvirkni löggjafar Bandalagsins um losun í iðnaði, til að takmarka losun með útblæstri hreyfla þungra ökutækja, til að minnka enn frekar leyfilega losun hvers aðildarríkis á helstu mengunarföldum auk losunar sem verður við áfyllingu bensínbíla á bensinstöðvum og til að stýra brennisteinsinnihaldi í eldsneyti, þ.m.t. skipaeldsneyti.
- 18) Gerðar skulu áætlanir um loftgæði á svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem styrkur mengunarefna í andrúmslofti er yfir viðkomandi markgildum eða viðmiðunarmörkum fyrir loftgæði, að viðbættum tímabundnum vikmörkum þar sem þau eiga við. Loftmengunarefni losna frá margs konar upptökum og við margs konar starfsemi. Til að tryggja samhengi milli mismunandi stefna ættu slíkar áætlanir um loftgæði að vera samræmdar, eftir því sem gerlegt er, og samþættar skipulagi og áætlunum samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/80/EB frá 23. október 2001 um takmörkun á losun tiltekinnna mengunarefna frá stórum brennsluverum út í andrúmsloftið⁽¹³⁾ og tilskipun 2001/81/EB og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/49/EB frá 25. júní 2002 um mat og stjórn á hávaða í umhverfinu⁽¹⁴⁾. Einnig skal tekið mið af markmiðunum um gæði andrúmslofts sem lögð eru fram í þessari tilskipun, en þar eru veittar heimildir til iðnrekstrar samkvæmt tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/1/EB frá 15. janúar 2008 um samþættar mengunarnir og eftirlit með mengun⁽¹⁵⁾.
- 19) Gera skal aðgerðaráætlanir um þær skammtímaráðstafanir sem grípa skal til ef hætta er á að farið verði yfir viðvörunarmörk, eitt eða fleiri, til að draga úr þeirri áhættu og stytta tímamál sem hún varir. Ef áhættan á við um eitt eða fleiri viðmiðunarmörk eða markgildi mega aðildarríkin, eftir því sem við á, semja slíkar skammtímaaðgerðaráætlanir. Að því er varðar óson ætti
- í aðgerðaráætlunum til skamms tíma að taka tillit til ákvæða ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2004/279/EB frá 19. mars 2004 varðandi leiðbeiningar vegna framkvæmdar á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/3/EB um óson í andrúmslofti⁽¹⁶⁾.
- 20) Aðildarríkin skulu, í kjölfar verulegrar mengunar sem á upptök sín í öðru aðildarríki, hafa samráð ef styrkur mengunarefna er hærri eða ef líklegt er að hann verði hærri en viðkomandi markmið fyrir loftgæði að viðbættum vikmörkunum eða, ef við á, yfir viðvörunarmörkum. Vegna þess að ýmis mengunarefni, s.s. óson og efnisagnir, berast yfir landamæri kann að vera nauðsynlegt að koma á samræmingu milli aðliggjandi aðildarríkja við að móta og hrinda í framkvæmd áætlunum um loftgæði og aðgerðaráætlunum til skamms tíma, svo og við að koma upplýsingum á framfæri við almenning. Ef við á skulu aðildarríkin leita eftir samvinnu við þriðju lönd og skal leggja sérstaka áherslu á að umsóknarlönd komi snemma að málinu.
- 21) Nauðsynlegt er að aðildarríkin og framkvæmdastjórnin aflí upplýsinga um loftgæði, skiptist á þeim og miðli þeim í því skyni að skilja betur áhrif vegna loftmengunar og til að móta viðeigandi stefnu. Nýjustu upplýsingar um styrk allra mengunarefna í andrúmslofti, sem reglur gilda um, skulu einnig vera aðgengilegar almenningi.
- 22) Til að auðvelda meðhöndlun og samanburð gagnanna um loftgæði skulu gögnin gerð tiltæk framkvæmdastjórninni í stöðluðu formi.
- 23) Nauðsynlegt er að aðlagða aðferðir við gagnamiðlun, mat og skýrslugjöf um loftgæði þannig að nota megi rafrænar aðferðir og Netið sem aðalverkfærin til að koma upplýsingunum á framfæri og til að aðferðirnar samrýmist tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/2/EB frá 14. mars 2007 um að koma á grunngerð fyrir landupplýsingar í Evrópubandalaginu (INSPIRE)⁽¹⁷⁾.
- 24) Rétt þykir að gera ráð fyrir þeim möguleika að viðmiðanir og aðferðir, sem notaðar eru til að meta gæði andrúmslofts, séu lagaðar að framförum í vísindum og tækni og laga ber upplýsingarnar, sem veita skal, að því.
- 25) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar vegna þess að loftmengunarefni berast yfir landamæri og þeim verður því betur náð á vettvangi Bandalagsins er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna sem kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, sem er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná þessum markmiðum.

⁽¹³⁾ Stjtið. EB L 309, 27.11.2001, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2006/105/EB.

⁽¹⁴⁾ Stjtið. EB L 189, 18.7.2002, bls. 12.

⁽¹⁵⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2008, bls. 8.

⁽¹⁶⁾ Stjtið. ESB L 87, 25.3.2004, bls. 50.

⁽¹⁷⁾ Stjtið. ESB L 108, 25.4.2007, bls. 1.

- 26) Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög við brotum á ákvæðum þessarar tilskipunar og tryggja að þeim sé framfylgt. Þessi viðurlög skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.
- 27) Tiltekin ákvæði þeirra gerða, sem felldar eru niður með þessari tilskipun, skulu gilda áfram til að tryggja áframhald núgildandi viðmiðunarmarka um loftgæði fyrir köfnunarefnistvíoxíð þar til önnur koma í þeirra stað 1. janúar 2010, áframhald ákvæða um skýrslugjöf þar til nýjar framkvæmdarráðstafanir verða samþykktar og áframhald skuldbindinga varðandi bráðabirgðamat á loftgæðum samkvæmt tilskipun 2004/107/EB.
- 28) Sú skylda að taka þessa tilskipun upp í landslög takmarkast við þau ákvæði sem fela í sér verulega breytingu í samburði við fyrri tilskipanir.
- 29) Í samræmi við 34. lið samstarfssamningsins milli stofnana um betri lagasetningu ⁽¹⁸⁾ eru aðildarríkin hvött til að taka saman, bæði í eigin þágu og í þágu Bandalagsins, eigin töflur sem sýna, eftir því sem við verður komið, samsvörun milli þessarar tilskipunar og lögleiðingarráðstafananna og til að birta þær.
- 30) Í þessari tilskipun eru grundvallarréttindi virt og meginreglum fylgt, einkum þeim sem eru viðurkenndar í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi. Í þessari tilskipun er sérstaklega leitast við að stuðla að samþættingu öflugrar umhverfisverndar og aukinna umhverfisgæða í stefnumálum Sambandsins samkvæmt meginreglunni um sjálfbæra þróun sem mælt er fyrir í 37. gr. sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi.
- 31) Nauðsynlegar ráðstafanir til að koma þessari tilskipun í framkvæmd skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁹⁾.
- 32) Framkvæmdastjórninni skal veitt umboð til að breyta I. til IV. viðauka, VIII. til X. viðauka og XV. viðauka. Þar eð þessar ráðstafanir eru almenns eðlis og þeim er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar verður að samþykkja þær í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem kveðið er á um í 5. gr. a í ákvörðun 1999/468/EB.
- 33) Samkvæmt lögleiðingarákvæðinu ber aðildarríkjum að tryggja að nauðsynlegar mælingar í bakgrunni borga hefjist nægilega snemma til að skilgreina meðalváhrifavísi svo hægt sé að tryggja að kröfumar, sem tengjast mati á landsbundnum markmiðum um minnkun váhrifa og útreikningi á vísi meðalstyrks váhrifa, séu uppfylltar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni

Í þessari tilskipun er mælt fyrir um ráðstafanir sem miða að eftirfarandi:

1. að skilgreina og setja markmið um gæði andrúmslofts sem er ætlað að koma í veg fyrir skaðleg áhrif á heilbrigði manna og umhverfið í heild, koma í veg fyrir þau eða draga úr þeim,
2. að meta gæði andrúmslofts í aðildarríkjunum á grundvelli sameiginlegra aðferða og viðmiðana,
3. að afla upplýsinga um gæði andrúmslofts sem lið í baráttunni gegn mengun og þeim óþægindum sem henni fylgja og til að vakta leitnina til langs tíma og þær umbætur sem ráðstafanir aðildarríkjanna og Bandalagsins koma til leiðar,
4. að tryggja að almenningur hafi aðgang að slíkum upplýsingum um gæði andrúmslofts,
5. að viðhalda gæðum andrúmslofts þar sem þau eru mikil en bæta þau ella,
6. að stuðla að aukinni samvinnu aðildarríkjanna í því skyni að draga úr loftmengun.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „andrúmsloft“: loft í veðrahvolfi, að undanskildu lofti á vinnustöðum, sem er skilgreint í tilskipun 89/654/EBE ⁽²⁰⁾ þar sem ákvæði varðandi heilbrigði og öryggi á vinnustað eiga við og sem almenningur hefur venjulega ekki aðgang að,
2. „mengunarefni“: efni sem eru í andrúmsloftinu og líklegt er að hafi skaðleg áhrif á heilbrigði manna og/eða umhverfið í heild,
3. „styrkur“: styrkleiki mengunarefnis í andrúmslofti eða ákoma þess á yfirborð á tilteknum tíma,

⁽¹⁸⁾ Stjtið. ESB C 321, 31.12.2003, bls. 1.

⁽¹⁹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23. Ákvörðuninni var breytt með ákvörðun 2006/512/EB (Stjtið. ESB L 200, 22.7.2006, bls. 11).

⁽²⁰⁾ Tilskipun ráðsins 89/654/EBE frá 30. nóvember 1989 um lágmarkskröfur varðandi öryggi og hollustu á vinnustöðum (Stjtið. EB L 393, 30.12.1989, bls. 1). Tilskipuninni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2007/30/EB (Stjtið. ESB L 165, 27.6.2007, bls. 21).

4. „mat“: hvers kyns aðferð sem notuð er til að mæla, reikna út, spá fyrir um eða meta mengunarstyrk,
5. „viðmiðunarmörk“: tiltekinn styrkur, sem er ákvarðaður á grundvelli vísindalegrar þekkingar í því skyni að komast hjá skaðlegum áhrifum á heilbrigði manna og/eða á umhverfið í heild, koma í veg fyrir þau eða draga úr þeim og skal hann nást innan tilskilinna tímamarka og ekki má fara yfir hann eftir að honum hefur verið náð,
6. „hættumörk“: tiltekinn styrkur, sem er ákvarðaður á grundvelli vísindalegrar þekkingar og ef farið er yfir mörkin getur það valdið beinum, skaðlegum áhrifum á suma viðtaka, s.s. tré, aðrar plöntur eða náttúruleg vistkerfi, en ekki á menn,
7. „vikmörk“: sá hundraðshluti sem fara má yfir viðmiðunarmörkin í samræmi við þau skilyrði sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun,
8. „áætlanir um loftgæði“: áætlanir þar sem fram eru settar ráðstafanir til þess að ná viðmiðunarmörkunum eða markgildunum.
9. „markgildi“: tiltekinn styrkur, sem er ákvarðaður með það fyrir augum að komið verði í veg fyrir skaðleg áhrif á heilbrigði manna og/eða umhverfið í heild sinni eða að dregið verði úr þeim og sem skal nást innan tilskilinna tímamarka, eftir því sem unnt er,
10. „viðvörðunarmörk“: tiltekinn styrkur, sem er ákvarðaður þannig að ef farið er yfir mörkin skapast áhætta fyrir heilbrigði manna vegna skammvinnra váhrifa sem almenningur verður fyrir og skulu aðildarríkin þá gera ráðstafanir tafarlaust,
11. „upplýsingamörk“: tiltekinn styrkur, sem er ákvarðaður þannig að ef farið er yfir mörkin skapast áhætta fyrir heilbrigði manna vegna skammvinnra váhrifa sem sérlega viðkvæmir hópar fólks verða fyrir og nauðsynlegt er að nýjustu og viðeigandi upplýsingar liggi fyrir um,
12. „efri viðmiðunarmörk mats“: tiltekinn styrkur, sem er ákvarðaður þannig að neðan markanna má nota samþættar aðferðir fastra mælinga og reiknilíkana og/eða leiðbeinandi mælingar til að meta gæði andrúmslofts,
13. „neðri viðmiðunarmörk mats“: tiltekinn styrkur, sem er ákvarðaður þannig að neðan markanna má einungis nota aðferðir sem byggjast á reiknilíkönunum eða hlutlægu mati til að meta gæði andrúmslofts,
14. „langtímamarkmið“: tiltekinn styrkur, sem á að ná þegar til langs tíma er litið í því skyni að skapa haldgóða vernd fyrir heilbrigði manna og umhverfið, nema í þeim tilvikum þar sem markmiðinu verður ekki náð með ráðstöfunum sem telja má eðlilegar miðað við aðstæður,
15. „tillag frá náttúrulegum upptökum“: losun mengunarefna sem stafar hvorki beint né óbeint af mannavöldum, þ.m.t. vegna náttúruatburða á borð við eldgos, jarðskjálftavirkni, jarðvarmavirkni, óheftan eld á opnu landi, storma, særök eða flutning náttúrulegra agna frá þurrum svæðum,
16. „svæði“: sá hluti yfirráðasvæðis tiltekins aðildarríkis sem það hefur afmarkað í þeim tilgangi að meta loftgæði og stjórna þeim,
17. „þéttbýlisstaður“: svæði, þar sem er borgarþyrping með yfir 250 000 íbúum, eða, ef íbúar eru 250 000 eða færri, sá þéttleiki byggðar á hvern km² sem aðildarríkið ákvarðar.
18. „PM₁₀“: efnisagnir, sem fara gegnum stærðarvalvíst inntak sem er skilgreint í tilvísunaraðferðinni fyrir sýnatöku og mælingar á PM₁₀, EN 12341, sem með 50% skilvirkni skilur frá efnisagnir sem hafa loftfræðilegt þvermál 10 µm,
19. „PM_{2,5}“: efnisagnir, sem fara gegnum stærðarvalvíst inntak sem er skilgreint í tilvísunaraðferðinni fyrir sýnatöku og mælingar á PM_{2,5}, EN 14907, sem með 50% skilvirkni skilur frá efnisagnir sem hafa loftfræðilegt þvermál 2,5 µm,
20. „meðalváhrifavísir“: meðalgildi sem er ákvarðað á grundvelli mælinga á bakgrunnstöðum í borgum á öllu yfirráðasvæði aðildarríkis og endurspeglar váhrif á íbúa. Vísirinn er notaður til útreikninga á markmiðum aðildarríkisins um minnkun váhrifa og skuldbindingunni um styrk váhrifa,
21. „skuldbinding um styrk váhrifa“: styrkur, sem er ákvarðaður á grundvelli meðalváhrifavísis með það fyrir augum að draga úr skaðlegum áhrifum á heilbrigði manna og sem skal nást á tilteknu tímabili,
22. „landsbundin markmið um minnkun váhrifa“: hlutfallsleg minnkun meðalváhrifa fyrir íbúa aðildarríkis sem sett eru fyrir viðmiðunarárið með það fyrir augum að draga úr skaðlegum áhrifum á heilbrigði manna og sem skulu, ef mögulegt er, nást á tilteknu tímabili,
23. „bakgrunnsstaðir í borg“: staðir á borgarsvæðum þar sem mengunarstyrkur er dæmigerður fyrir váhrif á almenna íbúa í borgum,
24. „köfnunarefnisoxíð“: summan af rúmmálstengdu blöndunarhlutfalli (ppb_v) milli köfnunarefniseinoxíðs og köfnunarefnistvíoxíðs, gefið upp sem einingar massastyrks köfnunarefnistvíoxíðs (µg/m³),
25. „fastar mælingar“: mælingar, sem gerðar eru á föstum stöðum, annaðhvort samfelld eða með slembisýnatöku, til ákvörðunar á mengunarstyrk í samræmi við viðkomandi markmið um gæði gagna,
26. „leiðbeinandi mælingar“: mælingar sem uppfylla markmið um gæði gagna sem eru vægari en markmiðin sem krafist er fyrir fastar mælingar,

27. „rokgjörn, lífræn efnasambönd“: öll lífræn efnasambönd sem eru manngerð eða af lífrænum uppruna, önnur en metan, og geta gefið af sér ljósoxandi efni við efnahvörf með köfnunarefnisoxíðum fyrir tilstilli sólarljóss,
28. „forefni ósons“: efni sem stuðla að því að óson myndast við yfirborð jarðar, en nokkur þeirra eru tilgreind í X. viðauka.

3. gr.

Ábyrgðarsvið

Aðildarríkin skulu tilnefna lögbær yfirvöld og aðila á viðeigandi stigum sem skulu bera ábyrgð á eftirfarandi:

- að meta gæði andrúmslofts,
- að samþykkja mælikerfi (aðferðir, búnað, netkerfi og rannsóknarstofur),
- að tryggja mælinákvæmni,
- að greina matsaðferðir,
- að koma á samræmingu, hver á sínu yfirráðasvæði, ef gæðatryggingaráætlanir Bandalagsins hafa verið skipulagðar af framkvæmdastjórninni,
- að starfa með öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni.

Þar sem við á skulu lögbær yfirvöld og aðilar fara að C-þætti I. viðauka.

4. gr.

Fastsetning svæða og þéttbýlisstaða

Aðildarríkin skulu fastsetja svæði og þéttbýlisstaði á yfirráðasvæði sínu. Mat og stjórnun á loftgæðum skal fara fram á öllum svæðum og þéttbýlisstöðum.

II. KAFLI

MAT Á GÆÐUM ANDRÚMSLOFTS

1. ÞÁTTUR

Mat á gæðum andrúmslofts með tilliti til brennisteinstvíoxíðs, köfnunarefnistvíoxíðs og köfnunarefnisoxíða, efnisagna, blýs, bensens og kolsýrings

5. gr.

Matsfyrirkomulag

1. Efri og neðri viðmiðunarmörk mats, sem eru tilgreind í A-þætti II. viðauka, gilda fyrir brennisteinstvíoxíð, köfnunarefnistvíoxíð og köfnunarefnisoxíð, efnisagnir (PM₁₀ og PM_{2,5}), blý, bensen og kolsýring.

Öll svæði og þéttbýlisstaðir skulu flokkuð með tilliti til þessara viðmiðunarmarka mats.

2. Flokkunin, sem um getur í 1. mgr., skal endurskoðuð á a.m.k. fimm ára fresti í samræmi við þær verklagsreglur sem mælt er fyrir um í B-þætti II. viðauka.

Flokkunin skal þó endurskoðuð oftar ef umtalsverðar breytingar verða á starfsemi sem hefur áhrif á styrk brennisteinstvíoxíðs, köfnunarefnistvíoxíðs, eða, ef við á, köfnunarefnisoxíða, efnisagna (PM₁₀, PM_{2,5}), blýs, bensens eða kolsýrings í andrúmslofti.

6. gr.

Matsviðmiðanir

1. Aðildarríkin skulu meta gæði andrúmslofts að því er tekur til mengunarefna, sem um getur í 5. gr., á öllum svæðum sínum og þéttbýlisstöðum í samræmi við viðmiðanirnar, sem mælt er fyrir um í 2., 3. og 4. mgr. þessarar greinar, og í samræmi við viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í III. viðauka.

2. Fastar mælingar skulu notaðar til að meta gæði andrúmslofts á öllum svæðum og þéttbýlisstöðum, þar sem styrkur mengunarefna, sem um getur í 1. mgr., fer yfir efri viðmiðunarmörk mats sem hafa verið ákvörðuð fyrir þau efni. Auk föstu mælinganna er heimilt að nota reiknilíkön og/eða leiðbeinandi mælingar til að afla fullnægjandi upplýsinga um landfræðilega skiptingu í tengslum við gæði andrúmslofts.

3. Á öllum svæðum og þéttbýlisstöðum, þar sem styrkur mengunarefna, sem um getur í 1. mgr., er undir efri viðmiðunarmörk mats sem ákvörðuð hafa verið fyrir þau mengunarefni, er heimilt að nota saman fastar mælingar og reiknilíkön og/eða leiðbeinandi mælingar til að meta gæði andrúmsloftsins.

4. Á öllum svæðum og þéttbýlisstöðum, þar sem styrkur mengunarefna, sem um getur í 1. mgr., er undir neðri viðmiðunarmörkum mats sem ákvörðuð hafa verið fyrir þau mengunarefni, nægir að nota aðferðir, sem byggjast á reiknilíkönunum eða hlutlægu mati eða hvoru tveggja, til að meta gæði andrúmsloftsins.

5. Auk matsins, sem um getur í 2., 3. og 4. mgr., skulu mælingar gerðar á bakgrunnstöðum í dreifbýli, þar sem ekki eru neinar umtalsverðar uppsprettur loftmengunar, til að fá að lágmarki upplýsingar um heildarmassastyrk og formefnagreiningu fingerðra efnisagna (PM_{2,5}) og skulu mælingarnar fara fram samkvæmt eftirfarandi viðmiðunum:

- a) setja skal upp einn sýnatökustað fyrir hverja 100 000 km²,
- b) hvert aðildarríki skal setja upp a.m.k. eina mælistöð eða setja upp, samkvæmt samkomulagi við samliggjandi aðildarríki, eina eða fleiri sameiginlegar mælistöðvar sem ná yfir viðkomandi, aðliggjandi svæði, til að ná þeirri staðupplausn sem nauðsynleg er,

c) Þar sem við á skal vöktunin vera í samræmi við vöktunaráætlun og mæliaðferðir Evrópuáætlunarinnar um vöktun og mat á mengunarefnum (EMEP),

d) A- og C-þættir I. viðauka gilda í tengslum við gæðamarkmið gagna fyrir mælingar á massastyrk efnisagna og IV. viðauki gildir í heild sinni.

Aðildarríkin skulu upplýsa framkvæmdastjórnina um mæliaðferðirnar sem notaðar eru til mælinga á efnasamsetningu fíngerðra efnisagna (PM_{2,5}).

7. gr.

Sýnatökustaðir

1. Staðsetning sýnatökustaða fyrir mælingar á brennisteinstvíoxíði, köfnunarefnistvíoxíði og köfnunarefnisoxíðum, efnisögnnum (PM₁₀, PM_{2,5}), blýi, benseni og kolsýringi í andrúmslofti skal ákvörðuð út frá viðmiðuninum sem tilgreindar eru í III. viðauka.

2. Á hverju svæði eða þéttbýlisstað, þar sem mat á loftgæðum byggist eingöngu á föstum mælingum, skulu sýnatökustaðir fyrir hvert viðkomandi mengunarefni ekki vera færri en nemur þeim lágmarksfjölda sýnatökustaða sem tilgreindur er í A-þætti V. viðauka.

3. Heimilt er að nota 50% færri sýnatökustaði en tilgreint er í A-þætti V. viðauka á svæðum og þéttbýlisstöðum, ef til viðbótar upplýsingum frá sýnatökustöðum fyrir fastar mælingar liggja einnig fyrir upplýsingar frá reiknilíkönum og/ eða leiðbeinandi mælingum, svo fremi:

- viðbótaraðferðirnar veiti nægilegar upplýsingar til að meta loftgæði með tilliti til viðmiðunarmarka eða viðvörunarmarka, sem og nægilegar upplýsingar fyrir almenning,
- fjöldi sýnatökustaða sem setja skal upp og staðupplausn annarra aðferða nægi til að ákvarða styrk viðkomandi mengunarefnis í samræmi við markmið um gæði gagna, sem tilgreind eru í A-þætti I. viðauka, og gefi þannig matsniðurstöður sem uppfylla viðmiðanirnar í B-þætti I. viðauka.

Taka skal tillit til niðurstaðna úr reiknilíkönnum og/eða leiðbeinandi mælingum við mat á loftgæðum að því er varðar viðmiðunarmörkin.

4. Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með notkun aðildarríkjanna á viðmiðunum við val á sýnatökustöðum til að auðvelda samræmda beitingu þeirra viðmiðana í öllu Evrópusambandinu.

8. gr.

Tilvísunarmæliaðferðir

1. Aðildarríkin skulu beita tilvísunarmæliaðferðum og viðmiðunum sem tilgreindar eru í A- og C-þætti VI. viðauka.

2. Nota má aðrar mæliaðferðir með fyrirvara um þau skilyrði sem sett eru fram í B-þætti VI. viðauka.

2. ÞÁTTUR

Mat á gæðum andrúmslofts með tilliti til ósons

9. gr.

Matsviðmiðanir

1. Fastar mælingar skulu gerðar á svæðum og þéttbýlisstöðum ef styrkur ósons er umfram langtímamarkmiðin sem tilgreind eru í C-þætti VII. viðauka á einhverju undangengnu fimm ára mælitímabili.

2. Ef fyrirbyggjandi gögn ná yfir færri ár en fimm mega aðildarríkin styðjast jafnt við niðurstöður úr stuttum mælingaferferðum frá þeim tíma og frá þeim stöðum, þar sem líklegast þykir að styrkur sé hæstur, og niðurstöður úr losunarskrám og reiknilíkönnum til að ákvarða hvort hann hafi á þessum fimm árum farið yfir langtímamarkmiðin sem um getur í 1. mgr.

10. gr.

Sýnatökustaðir

1. Staðsetning sýnatökustaða til mælinga á ósoni skal ákveðin út frá þeim viðmiðunum sem settar eru fram í VIII. viðauka.

2. Sýnatökustaðir fyrir fastar mælingar á ósoni á hverju svæði eða þéttbýlisstað, þar sem mat á loftgæðum byggist eingöngu á föstum mælingum, skulu ekki vera færri en sá lágmarksfjöldi sýnatökustaða sem tilgreindur er í A-þætti IX. viðauka.

3. Heimilt er að nota færri sýnatökustaði en tilgreint er í A-þætti IX. viðauka á svæðum og þéttbýlisstöðum, ef til viðbótar upplýsingum frá sýnatökustöðum fyrir fastar mælingar liggja einnig fyrir upplýsingar frá reiknilíkönnum og/ eða leiðbeinandi mælingum svo fremi eftirfarandi skilyrði hafi verið uppfyllt:

- viðbótaraðferðirnar veiti nægar upplýsingar fyrir mat á loftgæðum með tilliti til markgilda, langtímamarkmiða og upplýsinga- og viðvörunarmarka,
- fjöldi sýnatökustaða, sem setja skal upp, og staðupplausn annarra aðferða nægi til að ákvarða megi styrk ósons í samræmi við markmið um gæði gagna sem tilgreind eru í A-þætti I. viðauka, og gefi þannig matsniðurstöður sem uppfylla viðmiðanirnar í B-þætti I. viðauka,
- fjöldi sýnatökustaða á hverju svæði eða þéttbýlisstað svari a.m.k til þess að einn sýnatökustaður sé fyrir hverjar tvær milljónir íbúa eða að einn sýnatökustaður sé á hverjum 50 000 km², eftir því hvor aðferðin gefur fleiri sýnatökustaði, en þeir mega ekki vera færri en einn fyrir hvert svæði eða þéttbýlisstað,

- d) köfnunarefnistvíoxíð sé mælt á öllum sýnatökustöðum sem eftir eru, nema á bakgrunnstöðvum í dreifbýli eins og um getur í A-þætti VIII. viðauka.

Taka skal tillit til niðurstaðna úr reiknilikönum og/eða leiðbeinandi mælingum við mat á loftgæðum að því er varðar markgildin.

4. Mælingar á köfnunarefnistvíoxíði skulu fara fram á a.m.k. 50% þeirra sýnatökustaða fyrir óson sem krafist er skv. A-þætti IX. viðauka. Þær mælingar skulu vera samfelldar nema á bakgrunnstöðvum í dreifbýli, eins og um getur í A-þætti VIII. viðauka, þar sem heimilt er að nota aðrar mæliaðferðir.

5. Á svæðum og þéttbýlisstöðum, þar sem styrkurinn á hverju undangengnu fimm ára mælitímabili er undir gildunum sem sett eru í langtímamarkmiðunum, skal ákveða fjölda stöðva fyrir fastar mælingar í samræmi við B-þátt IX. viðauka.

6. Hvert aðildarríki skal tryggja uppsetningu á a.m.k. einum sýnatökustað og að hann sé starfræktur á yfirráðasvæði þess til að afla gagna um styrk þeirra forefna ósons sem tilgreind eru í X. viðauka. Hvert aðildarríki skal velja fjölda og staði fyrir stöðvarnar þar sem mæla skal forefni ósons með tilliti til markmiðanna og aðferðanna sem mælt er fyrir um í X. viðauka.

11. gr.

Tilvísunarmæliaðferðir

1. Aðildarríkin skulu beita tilvísunaraðferðinni við mælingar á ósoni sem sett er fram í 8. lið A-þáttar VI. viðauka. Nota má aðrar mæliaðferðir með fyrirvara um þau skilyrði sem sett eru fram í B-þætti VI. viðauka.

2. Hvert aðildarríki skal upplýsa framkvæmdastjórnina um þær aðferðir sem það notaði við sýnatöku og mælingar á roksgjörnum, lífrænum efnasamböndum sem tilgreind eru í X. viðauka.

III. KAFLI

STJÓRNUN Á LOFTGÆÐUM

12. gr.

Kröfur þar sem styrkur er undir viðmiðunarmörkum

Á svæðum og þéttbýlisstöðum, þar sem styrkur brennisteinstvíoxíðs, köfnunarefnistvíoxíðs, PM₁₀, PM_{2,5}, blýs, bensens og kolsýrings í andrúmslofti er undir þeim viðmiðunarmörkum sem tilgreind eru í XI. og XIV. viðauka, skulu aðildarríkin halda styrk þessara mengunarefna undir viðmiðunarmörkunum og leitast við að halda sem mestum loftgæðum þannig að þau samræmist sjálfbærri þróun.

13. gr.

Viðmiðunarmörk og viðvörðunarmörk vegna heilsuverndar manna

1. Aðildarríkin skulu tryggja að styrkur brennisteinstvíoxíðs, PM₁₀, blýs og kolsýrings á svæðum þeirra og þéttbýlisstöðum

fari ekki yfir viðmiðunarmörkin sem mælt er fyrir um í XI. viðauka.

Ekki skal farið yfir viðmiðunarmörkin, sem tilgreind eru í XI. viðauka, að því er varðar köfnunarefnistvíoxíð og bensen, eftir þær dagsetningar sem tilgreindar eru þar.

Metið skal hvort farið er að þessum kröfum í samræmi við III. viðauka.

Vikmörkin, sem mælt er fyrir um í XI. viðauka, gilda í samræmi við 3. mgr. 22. gr. og 1. mgr. 23. gr.

2. Viðvörðunarmörk fyrir styrk brennisteinstvíoxíðs og köfnunarefnistvíoxíðs í andrúmslofti eru þau sem mælt er fyrir um í A-þætti XII. viðauka.

14. gr.

Hættumörk

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að ekki sé farið yfir þau hættumörk sem eru tilgreind í XIII. viðauka í samræmi við matið í A-þætti III. viðauka.

2. Ef mat á loftgæðum byggist eingöngu á föstum mælingum skulu sýnatökustaðir ekki vera færri en nemur þeim lágmarksfjölda sem tilgreindur er í C-þætti V. viðauka. Heimilt er að fækka sýnatökustöðum um allt að 50%, ef til viðbótar við þær mælingar liggja einnig fyrir niðurstöður úr leiðbeinandi mælingum eða reiknilikönum, svo fremi ákvarða megi metinn styrk viðkomandi mengunarefnis í samræmi við markmiðin um gæði gagna sem tilgreind eru í A-þætti I. viðauka.

15. gr.

Landsbundin markmið um minnkun váhrifa frá PM_{2,5} vegna heilsuverndar manna

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir sem ekki hafa í för með sér óhóflegan kostnað til að draga úr váhrifum frá PM_{2,5} með það í huga að ná markmiðum hvers aðildarríkis um minnkun váhrifa sem mælt er fyrir um í B-þætti XIV. viðauka fyrir það ár sem þar er tilgreint.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að meðalváhrifavísir fyrir árið 2015, sem er ákvarðaður í samræmi við A-þátt XIV. viðauka, verði ekki hærri en sem nemur skuldbindingu um styrk váhrifa sem mælt er fyrir um í C-þætti þess viðauka.

3. Meðalváhrifavísir fyrir PM_{2,5} skal metinn í samræmi við A-þátt XIV. viðauka.

4. Í samræmi við III. viðauka skal hvert aðildarríki sjá til þess að dreifing og fjöldi sýnatökustaðanna, sem meðalváhrifavísir fyrir PM_{2,5} er byggður á, endurspegli nægilega vel váhrifin á almenna íbúa. Sýnatökustaðir skulu ekki vera færri en fram kemur við beitingu B-þáttar V. viðauka.

*16. gr.***Markgildi og viðmiðunargildi fyrir PM_{2,5} vegna heilsuverndar manna**

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir, sem ekki hafa í för með sér óhóflegan kostnað, til að sjá til þess að styrkur PM_{2,5} í andrúmslofti fari ekki yfir markgildið sem mælt er fyrir um í D-þætti XIV. viðauka frá og með þeim dagsetningum sem tilgreindar eru þar.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess að styrkur PM_{2,5} í andrúmslofti á svæðum þeirra og þéttbýlisstöðum fari ekki yfir viðmiðunarmörkin sem mælt er fyrir um í E-þætti XIV. viðauka, með hliðsjón af þeim dagsetningum sem tilgreindar eru þar. Metið skal hvort farið er að þessari kröfu í samræmi við III. viðauka.

3. Vikmörkin, sem mælt er fyrir um í E-þætti XIV. viðauka, gilda í samræmi við 1. mgr. 23. gr.

*17. gr.***Kröfur á svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem ósonstyrkur fer yfir markgildin og langtímamarkmiðin**

1. Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir, sem ekki hafa í för með sér óhóflegan kostnað, til að sjá til þess að markgildin og langtímamarkmiðin náist.

2. Á svæðum og þéttbýlisstöðum, þar sem farið er yfir markgildi, skulu aðildarríkin sjá til þess að farið sé eftir áætluninni sem undirbúin er samkvæmt 6. gr. tilskipunar 2001/81/EB, sem og áætlun um gæði andrúmslofts, ef við á, til að ná markgildunum frá og með þeim degi sem tilgreindur er í B-þætti VII. viðauka við þessa tilskipun, nema ef því verður ekki við komið með ráðstöfunum sem hafa ekki í för með sér óhóflegan kostnað.

3. Á svæðum og þéttbýlisstöðum, þar sem ósonstyrkur í andrúmslofti er yfir langtímamarkmiðunum en undir eða jafn markgildunum, skulu aðildarríkin undirbúa og hrinda í framkvæmd kostnaðarhagkvæmum ráðstöfunum með það fyrir augum að ná langtímamarkmiðunum. Þær ráðstafanir skulu vera a.m.k. í samræmi við allar áætlanir um loftgæði og áætlunina sem um getur í 2. mgr.

*18. gr.***Kröfur á svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem ósonstyrkur er í samræmi við langtímamarkmiðin**

Á svæðum og þéttbýlisstöðum, þar sem styrkur ósons er í samræmi við langtímamarkmiðin, skulu aðildarríkin halda styrknum lægri en kemur fram í þeim markmiðum, ef þættir á borð við það eðli ósonmengunar að berast yfir landamæri og veðurskilyrði leyfa, og viðhalda með viðeigandi ráðstöfunum bestu loftgæðum þannig að samrýmist sjálfbærri þróun og jafnframt viðhalda viðtækri umhverfis- og heilsuvernd.

*19. gr.***Ráðstafanir sem grípa skal til ef farið er yfir upplýsingamörk eða viðvörðunarmörk**

Ef farið er yfir upplýsingamörkin, sem eru tilgreind í XII. viðauka, eða einhver af viðvörðunarmörkunum, sem mælt er fyrir um þar, skulu aðildarríkin gera nauðsynlegar ráðstafanir til að upplýsa almenning og nota til þess útvarp, sjónvarp, dagblöð eða Netið.

Aðildarríkin skulu einnig til bráðabirgða senda framkvæmdastjórninni upplýsingar um skráðan styrk mengunarefna og hve lengi hann var umfram viðvörðunarmörkin eða upplýsingamörkin.

*20. gr.***Tillag frá náttúrulegum upptökum**

1. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni skrár yfir svæði og þéttbýlisstaði fyrir tiltekið ár þar sem rekja má það til náttúrulegra upptaka ef farið er yfir viðmiðunarmörk fyrir tiltekið mengunarefni. Aðildarríkin skulu veita upplýsingar um styrk og upptök og gögn sem staðfesta að rekja megi það til náttúrulegra upptaka að farið sé yfir mörkin.

2. Ef framkvæmdastjórnin hefur verið upplýst um að rekja megi það til náttúrulegra upptaka að farið sé umfram mörk, í samræmi við 1. mgr., skal ekki litið svo á í þessari tilskipun að farið hafi verið umfram þau mörk.

3. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 11. júní 2010, birta leiðbeiningar um hvernig sýna skal fram á að rekja megi til náttúrulegra upptaka að farið sé yfir mörk og hvernig það er dregið frá.

*21. gr.***Þegar farið er yfir mörk vegna sandburðar og söltunar á vegum að vetrarlagi**

1. Aðildarríkin geta tilgreint svæði eða þéttbýlisstaði þar sem farið er yfir viðmiðunarmörkin fyrir PM₁₀ vegna þess að agnir þyrlast upp í kjölfar sandburðar og söltunar á vegum að vetrarlagi.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni skrá yfir öll slík svæði eða þéttbýlisstaði ásamt upplýsingum um styrk og upptök PM₁₀ sem þar er að finna.

3. Þegar aðildarríkin upplýsa framkvæmdastjórnina um þetta í samræmi við 27. gr. skulu þau leggja fram nauðsynleg gögn því til sönnunar að í öllum tilvikum, þar sem farið er yfir mörkin, sé það vegna uppþyrlunar agna og að gripið hafi verið til eðlilegra ráðstafana til að draga úr styrk þeirra.

4. Með fyrirvara um 20. gr. þurfa aðildarríkin eingöngu að koma á fót áætluninni um loftgæði, sem kveðið er á um í 23. gr., fyrir svæði og þéttbýlisstaði, sem um getur í 1. mgr. þessarar greinar, ef farið er yfir mörk vegna annarra upptaka en sandburðar og söltunar á vegum að vetrarlagi.

5. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 11. júní 2010, birta leiðbeiningar um hvernig ákvarða skal tillag frá uppþrylun agna í kjölfar sandburðar og söltunar á vegum að vetrarlagi.

22. gr.

Frestun á eindögum til að uppfylla skylduna til að beita tilteknum viðmiðunarmörkum og undanþága frá henni

1. Ef viðmiðunarmörk fyrir köfnunarefnistvíoxíð eða bensen nást ekki innan þeirra eindaga sem tilgreindir eru í XI. viðauka fyrir tiltekið svæði eða þéttbýlisstað mega aðildarríkin fresta þeim eindögum að hámarki í fimm ár fyrir það tiltekna svæði eða þéttbýlisstað, að því tilskildu að áætlun um loftgæði hafi verið sett fram í samræmi við 23. gr. fyrir svæðið eða þéttbýlisstaðinn, sem frestunin gildir fyrir, en áætluninni um loftgæði skulu fylgja upplýsingarnar sem tilgreindar eru í B-þætti XV. viðauka í tengslum við viðkomandi mengunarefni og þær skulu sýna fram á hvernig viðmiðunarmörkunum verður náð fyrir nýja eindagann.

2. Ef viðmiðunarmörk fyrir PM₁₀, sem eru tilgreind í XI. viðauka, nást ekki á tilteknu svæði eða þéttbýlisstað, vegna staðarsértækra dreifingareiginkenna, óhagstæðra veðurfarsskilyrða eða tillags sem berst yfir landamæri, skal aðildarríki undanþegið þeirri skyldu að beita þessum viðmiðunarmörkum þar til 11. júní 2011, að því tilskildu að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 1. mgr., hafi verið uppfyllt og að aðildarríkið sýni fram á að allar viðeigandi ráðstafanir til að virða eindagana hafi verið gerðar á lands-, svæðis- og staðarvísu.

3. Ef aðildarríki beitir 1. eða 2. mgr. skal það tryggja að ekki sé farið meira yfir viðmiðunarmörkin fyrir hvert mengunarefni en sem nemur hámarksvíkmörkunum, sem eru tilgreind í XI. viðauka, fyrir hvert viðkomandi mengunarefni.

4. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það ef þau telja að beita megi 1. eða 2. mgr. og koma á framfæri áætluninni um loftgæði sem um getur í 1. mgr., þ.m.t. allar upplýsingar sem skipta máli og eru framkvæmdastjórninni nauðsynlegar við mat á því hvort viðkomandi skilyrði hafi verið uppfyllt. Í mati sínu skal framkvæmdastjórnin taka tillit til áætlaðra áhrifa á gæði andrúmslofts í aðildarríkjunum, nú og í framtíðinni, til ráðstafana sem aðildarríkin hafa gert sem og áætlaðra áhrifa núverandi ráðstafana Bandalagsins á gæði andrúmslofts og þeirra áætluðu ráðstafana Bandalagsins sem framkvæmdastjórnin mun leggja til.

Ef framkvæmdastjórnin hreyfir engum andmælum við tilkynningunni innan 9 mánaða frá því hún berst teljast viðeigandi skilyrði fyrir beitingu 1. eða 2. mgr. hafa verið uppfyllt.

Ef andmæli eru borin fram getur framkvæmdastjórnin krafist þess að aðildarríkin lagfæri áætlunirnar um loftgæði eða leggi nýjar fram.

IV. KAFLI

ÁÆTLANIR

23. gr.

Áætlanir um loftgæði

1. Ef styrkur mengunarefna í andrúmslofti á tilteknum svæðum eða þéttbýlisstöðum fer yfir einhver viðmiðunarmörk eða markgildi, svo og einhver viðkomandi víkmörk í hverju tilviki um sig, skulu aðildarríkin sjá til þess að áætlanir um loftgæði séu lagðar fram fyrir þau svæði og þéttbýlisstaði svo að ná megi viðkomandi viðmiðunarmörkum eða markgildum sem tilgreind eru í XI. og XIV. viðauka.

Ef farið er yfir þau viðmiðunarmörk sem fenginn var frestur til að ná og sá frestur hefur þegar runnið út skal setja fram í áætluninni um loftgæði viðeigandi ráðstafanir til þess að það tímabil, þar sem farið er yfir mörkin, verði sem styst. Í áætluninum um loftgæði mega auk þess vera tiltekna ráðstafanir sem miðast að því að vernda viðkvæma hópa fólks, m.a. börn.

Upplýsingarnar, sem tilgreindar eru í A-þætti XV. viðauka, skulu felldar inn í áætlunirnar um loftgæði og í áætluninum mega einnig felast ráðstafanir skv. 24. gr. Koma skal áætluninum á framfæri við framkvæmdastjórnina án tafar en eigi síðar en tveimur árum eftir lok ársins þegar fyrst var farið yfir mörk.

Þegar undirbúa þarf áætlanir um loftgæði eða hrinda þeim í framkvæmd fyrir nokkur mengunarefni skulu aðildarríkin, eftir atvikum, undirbúa og hrinda í framkvæmd samþættum áætlunum um loftgæði sem taka til allra viðkomandi mengunarefna.

2. Að því marki sem það er gerlegt skulu aðildarríkin tryggja samkvæmni við aðrar áætlanir sem krafist er samkvæmt tilskipun 2001/80/EB, tilskipun 2001/81/EB eða tilskipun 2002/49/EB til að ná viðkomandi umhverfismarkmiðum.

24. gr.

Aðgerðaáætlanir til skamms tíma

1. Ef sú áhætta er fyrir hendi að styrkur mengunarefna fari yfir eitt eða fleiri viðvörunarmarkanna, sem tilgreind eru í XII. viðauka, á tilteknu svæði eða þéttbýlisstað skulu aðildarríkin gera aðgerðaráætlanir þar sem fram kemur til hvaða skammtímaráðstafana verður gripið til að draga úr þeirri áhættu eða stytta tímenn sem farið er yfir mörkin. Ef áhættan á við um eitt eða fleiri viðmiðunarmörk eða markgildi, sem tiltekin eru í VII., XI. og XIV. viðauka, mega aðildarríkin, eftir því sem við á, gera slíkar aðgerðaráætlanir til skamms tíma.

Ef sú áhætta er fyrir hendi að farið verði yfir þau viðvörunarmörk ósons, sem tilgreind eru í B-þætti XII. viðauka, skulu aðildarríkin þó aðeins gera slíkar aðgerðaráætlanir til skamms tíma ef þau telja veruleg tæk á því, að teknu tilliti til landfræðilegra, veðurfræðilegra og efnahagslegra skilyrða í hverju landi um sig, að draga úr áhættunni og því hversu mikið og lengi farið er yfir mörkin. Aðildarríkin skulu hafa hliðsjón af ákvörðun 2004/279/EB þegar þau gera aðgerðaráætlun til skamms tíma.

2. Aðgerðaráætlanirnar til skamms tíma, sem um getur í 1. mgr., geta, eftir því sem við á í hverju tilvik, tekið til skilvirkra ráðstafana til að stýra starfsemi sem stuðlar að þeirri áhættu að farið sé yfir viðkomandi viðmiðunarmörk eða markgildi eða yfir viðvörunarmörkin og stöðva hana ef nauðsyn krefur. Í þessum aðgerðaráætlunum geta falist ráðstafanir vegna umferðar vélknúinna ökutækja, byggingarframkvæmda, skipa sem liggja við bryggju og starfsemi iðjuvera eða notkna iðnaðarværa, svo og húshitunar. Einnig má taka til athugunar sértækar aðgerðir sem miða að því að vernda viðkvæma hópa, m.a. börn, innan ramma þessara áætlana.

3. Þegar aðildarríkin hafa samið aðgerðaráætlanir til skamms tíma skal niðurstöðum rannsókná á þeirra vegum á raunhæfni og inntaki sértækra aðgerðaráætlana til skamms tíma, og einnig upplýsingum um framkvæmd þessara áætlana, komið á framfæri við almenning og viðeigandi samtök, s.s. umhverfissamtök, neytendasamtök og samtök, sem annast hagsmuni viðkvæmra hópa fólks, aðra viðeigandi aðila á sviði heilsugæslu og viðkomandi samtök atvinnuvega.

4. Framkvæmdastjórnin skal birta dæmi um bestu starfsvenjur við gerð aðgerðaráætlana til skamms tíma, þ.m.t. dæmi um bestu starfsvenjur til verndar viðkvæmum hópum, þ.m.t. börn, í fyrsta sinn fyrir 11. júní 2010 og eftir það með reglulegu millibili.

25. gr.

Loftmengun sem berst yfir landamæri

1. Ef umtalsverður flutningur yfir landamæri á sér stað á loftmengunarefnum eða forefnum þeirra og veldur því að farið er yfir einhver viðvörunarmörk, viðmiðunarmörk eða markgildi, svo og viðkomandi vikmörk eða langtímamarkmið, skulu viðkomandi aðildarríki vinna saman og, eftir atvikum, semja um sameiginleg verkefni, t.d. undirbúning á sameiginlegum eða samræmdum áætlunum um loftgæði skv. 23. gr. til að koma í veg fyrir að farið sé á þennan hátt yfir mörk með því að beita viðeigandi ráðstöfunum sem teljast eðlilegar miðað við aðstæður.

2. Þjóða skal framkvæmdastjórninni að koma að málinu og að veita aðstoð í samstarfinu sem um getur í 1. mgr. Framkvæmdastjórnin skal, eftir atvikum og með tilliti til skýrslugjafarinnar sem var komið á með 9. gr. tilskipunar 2001/81/EB, vega og meta hvort grípa skuli til frekari aðgerða á vettvangi Bandalagsins til að draga úr losun forefna sem valda mengun sem berst yfir landamæri.

3. Aðildarríkin skulu, ef við á skv. 24. gr., undirbúa og hrinda í framkvæmd sameiginlegum aðgerðaráætlunum til skamms tíma sem taka til aðliggjandi svæða í öðrum aðildarríkjum. Aðildarríkin skulu sjá til þess að allar viðeigandi upplýsingar berist til aðliggjandi svæða annarra aðildarríkja þar sem aðgerðaráætlanir hafa verið gerðar til skamms tíma.

4. Ef farið er yfir upplýsingamörk eða viðvörunarmörk á svæðum eða þéttbýlissöðum, sem eru nálægt landamærum,

skulu lögbær yfirvöld í viðkomandi aðliggjandi aðildarríkjum fá upplýsingar um það svo fljótt sem við verður komið. Þær upplýsingar skulu enn fremur vera tiltækar almenningi.

5. Við gerð áætlana, sem kveðið er á um í 1. og 3. mgr., og við upplýsingagjöf til almennings, sem um getur í 4. mgr., skulu aðildarríkin leita eftir samstarfi við þriðju lönd eftir því sem við á, einkum umsóknarlöndin.

V. KAFLI

UPPLÝSINGAR OG SKÝRSLUGJÖF

26. gr.

Upplýsingar til almennings

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að almenningur og viðeigandi samtök, s.s. umhverfissamtök, neytendasamtök, samtök sem annast hagsmuni viðkvæmra hópa fólks, aðrir viðeigandi aðilar á sviði heilsugæslu og viðkomandi samtök iðnaðarinnar, fái nægar upplýsingar og með góðum fyrirvara um eftirfarandi:

a) gæði andrúmslofts, í samræmi við XVI. viðauka,

b) allar ákvarðanir um frestun, skv. 1. mgr. 22. gr.,

c) allar undanþágur, skv. 2. mgr. 22. gr.,

d) áætlanir um loftgæði, sem kveðið er á um í 1. mgr. 22. gr. og 23. gr., og áætlanir sem um getur í 2. mgr. 17. gr.

Upplýsingarnar skulu vera aðgengilegar endurgjaldslaust í hverjum þeim fjölmiðli sem auðvelt er að nálgast, þ.m.t. á Netinu eða með öðrum viðeigandi fjarskiptaaðferðum, og skal taka tillit til ákvæðanna sem mælt er fyrir um í tilskipun 2007/2/EB.

2. Aðildarríkin skulu veita almenningi aðgang að árs-skýrslum um öll mengunarefni sem falla undir þessa tilskipun.

Í þeim skýrslum skulu tekin saman tilvik þar sem styrkur fór yfir viðmiðunarmörk, markgildi, langtímamarkmið, upplýsingamörk og viðvörunarmörk á viðkomandi meðaltímabilum. Þeim upplýsingum skal fylgja matssamantekt á áhrifum þess að farið var yfir mörkin í þessum tilvikum. Skýrslunum mega fylgja, eftir atvikum, frekari upplýsingar um skógvernd og mat á henni, sem og upplýsingar um önnur mengunarefni sem um eru tiltekin vöktunarákvæði í þessari tilskipun, m.a. valin forefni ósons sem eru ekki eftirlitsskyld og eru tilgreind í B-þætti X. viðauka.

3. Aðildarríkin skulu upplýsa almenning um lögbæra yfirvaldið eða aðilann sem er tilnefndur í tengslum við verkefnið sem um getur í 3. gr.

27. gr.

Upplýsingasending og skýrslugjöf

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að framkvæmdastjórnin fái aðgang að upplýsingum um gæði andrúmslofts innan þeirra tímamarka sem ákveðin eru í framkvæmdaráðstöfununum sem um getur í 2. mgr. 28. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal fá aðgang að þessum upplýsingum eigi síðar en níu mánuðum eftir lok hvers árs í þeim sértæka tilgangi að meta hvort viðmiðunarmörk og hættumörk hafi verið virt og markgildum náð og þar skulu koma fram:

- a) breytingar, sem gerðar hafa verið á því ári á skránni yfir svæði og þéttbýlisstaði og afmörkun þeirra skv. 4. gr.,
- b) skráin yfir svæði og þéttbýlisstaði þar sem styrkur eins eða fleiri mengunarefna er hærri en viðmiðunarmörkin að viðbættum vikmörkum, þar sem það á við, eða hærri en markgildi eða hættumörk; og fyrir þau svæði og þéttbýlisstaði:
 - i. mat á þeim styrk og, ef máli skiptir, dagsetningarnar og tímabilin þegar sá styrkur mældist,
 - ii. ef við á, mat á tillagi frá náttúrulegum upptökum og vegna uppþyrlunar efnisagna eftir sandburð og söltun á vegum að vetrarlagi í þeim styrk sem metinn var og gefinn var framkvæmdastjórninni upp skv. 20. og 21. gr.

3. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda um upplýsingar sem er aflað frá byrjun annars almanaksárs eftir gildistöku þeirra framkvæmdarráðstafana sem um getur í 2. mgr. 28. gr.

28. gr.

Framkvæmdarráðstafanir

1. Samþykkinga skal ráðstafanirnar, sem er ætlað að breyta veigalitlum þáttum þessarar tilskipunar, þ.e.a.s. I. til VI. viðauka, VIII. til X. viðauka og XV. viðauka, í samræmi við reglunefndarmeðferð með grannskoðun sem um getur í 3. mgr. 29. gr.

Breytingarnar mega þó ekki verða til þess að breyta, beint eða óbeint, öðru hvoru af eftirfarandi:

- a) viðmiðunarmörkum, markmiðum um minnkun váhrifa, hættumörkum, markgildum, upplýsinga- eða viðvörunarmörkum eða langtímamarkmiðum, sem eru tilgreind í VII. viðauka og XI. til XIV. viðauka, eða
- b) dagsetningum sem tilgreindar eru til að fara að ákvæðum varðandi einhvern þeirra þátta sem um getur í a-lið.

2. Í samræmi við reglunefndarmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 29. gr., skal framkvæmdastjórnin ákveða að hvaða viðbótarupplýsingum aðildarríkin skulu fá aðgang skv. 27. gr., sem og innan hvaða tímamarka þeim upplýsingum skal komið á framfæri.

Framkvæmdastjórnin skal einnig tilgreina aðferðir til hagræðis við framlagningu gagna og gagnkvæm skipti á upplýsingum og gögnum frá netkerfum og einstökum stöðvum sem mæla loftmengun í aðildarríkjunum, í samræmi við reglunefndarmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 29. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal semja leiðbeiningar fyrir samninga um uppsetningu sameiginlegra mælistöðva sem um getur í 5. mgr. 6. gr.

4. Framkvæmdastjórnin skal birta leiðbeiningar um staðfestingu á jafngildi sem um getur í B-þætti VI. viðauka.

VI. KAFLI

NEFNDA-, UMBREYTINGAR- OG LOKAÁKVÆÐI

29. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar er kallast „nefndin um gæði andrúmslofts“.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrjú mánuðir.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 1.–4. mgr. 5. gr. a og ákvæði 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

30. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu setja reglur um viðurlög við brotum gegn landsákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að sjá til þess að þeim sé beitt. Viðurlögin skulu vera skilvirk, í eðlilegu samræmi við brotin og hafa letjandi áhrif.

31. gr.

Niðurfelling og bráðabirgðaákvæði

1. Tilskipanir 96/62/EB, 1999/30/EB, 2000/69/EB og 2002/3/EB eru felldar úr gildi frá og með 11. júní 2010, með fyrirvara um skyldur aðildarríkjanna að því er varðar fresti til lögleiðingar eða beitingar þessara tilskipana.

Hins vegar gildir eftirfarandi frá 11. júní 2008:

a) Í stað 1. mgr. 12. gr. tilskipunar 96/62/EB komi eftirfarandi:

„1. Einstök atriði þess fyrirkomulags, sem er á miðlun upplýsinganna sem veita skal skv. 11. gr., skulu samþykkt í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 3. mgr.“

b) Í tilskipun 1999/30/EB fellur brott 7. mgr. 7. gr., 1. neðanmálmálgrein í I. lið VIII. viðauka og VI. liður IX. viðauka.

c) Í tilskipun 2000/69/EB falla brott 7. mgr. 5. gr. og III. liður VII. viðauka.

d) Í tilskipun 2002/3/EB falla brott 5. mgr. 9. gr. og II. liður VIII. viðauka.

2. Þrátt fyrir fyrstu undirgrein 1. mgr. haldast eftirfarandi greinar í gildi:

- a) 5. gr. tilskipunar 96/62/EB til 31. desember 2010,
- b) 1. mgr. 11. gr. tilskipunar 96/62/EB og 1.–3. mgr. 10. gr. tilskipunar 2002/3/EB til loka annars almanaksárs eftir gildistöku þeirra framkvæmdarráðstafa sem um getur í 2. mgr. 28. gr. þessarar tilskipunar,
- c) 3. og 4. mgr. 9. gr. tilskipunar 1999/30/EB til 31. desember 2009.

3. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipanirnar sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í XVII viðauka.

4. Ákvörðun 97/101/EB er felld úr gildi frá og með lokum annars almanaksárs eftir gildistöku þeirra framkvæmdarráðstafa sem um getur í 2. mgr. 28. gr. þessarar tilskipunar.

Þó skal fella úr gildi 3.–5. undirlið 7. gr. ákvörðunar 97/101/EB frá og með 11. júní 2008.

32. gr.

Endurskoðun

1. Árið 2013 skal framkvæmdastjórnin endurskoða ákvæðin varðandi PM_{2,5} og önnur mengunarefni, eftir atvikum, og leggja tillögu fyrir Evrópuþingið og ráðið.

Að því er varðar PM_{2,5} skal endurskoðunin gerð með það í huga að komið verði á fót lagalega bindandi landsskuldbindingu um minnkun váhrifa sem kemur í stað markmiða hvers lands um sig varðandi minnkun váhrifa og að endurskoða skuldbindinguna um styrk váhrifa sem mælt er fyrir um í 15. gr., m.a. að teknu tilliti til eftirfarandi þátta:

- nýjustu visindalegra upplýsinga frá Alþjóðaheilbrigðismálstofnuninni og öðrum stofnunum sem málið varðar,
- aðstæðna varðandi gæði andrúmslofts og möguleika á að draga úr losun í aðildarríkjunum,
- endurskoðunar á tilskipun 2001/81/EB,
- árangurs af framkvæmd ráðstafa Bandalagsins til að draga úr styrkloftmengunarefna.

2. Framkvæmdastjórnin skal vega og meta möguleikana á því að samþykkja metnaðarfullri viðmiðunarmörk fyrir PM_{2,5}, hún skal endurskoða leiðbeinandi viðmiðunarmörk annars áfanga fyrir PM_{2,5} og vega og meta hvort staðfesta skuli þau mörk eða breyta þeim.

3. Það skal vera hluti af endurskoðuninni að framkvæmdastjórnin taki einnig saman skýrslu um reynsluna af vöktun á PM₁₀ og PM_{2,5} og um nauðsyn þeirrar vöktunar, með hliðsjón af tæknilegum framförum í sjálfvirkum mæliaðferðum. Leggja skal til nýjar tilvísunaraðferðir fyrir PM₁₀ og PM_{2,5}, ef við á.

33. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáskilgæfingarmáli til að fara að tilskipun þessari fyrir 11. júní 2010. Þau skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni texta þessara ráðstafa.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu þó sjá til þess að fullnægjandi fjöldi bakgrunnsmælistöðva fyrir PM_{2,5} sé settur upp í borgum eigi síðar en 1. janúar 2009 til að reikna megi út meðalváhrifavísinn, í samræmi við B-þátt V. viðauka, og til að standa við tímamörkin og uppfylla skilyrðin sem tilgreind eru í A-þætti XIV. viðauka.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

34. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

35. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Strassborg 21. maí 2008.

Fyrir hönd Evrópuþingsins

Forseti

H.-G. PÖTTERING

Fyrir hönd ráðsins,

Forseti

J. LENARČIČ

I. VIÐAUKI

MARKMIÐ UM GÆÐI GAGNA

A. Markmið um gæði gagna fyrir mat á gæðum andrúmslofts

	Brennisteinstvíoxíð, köfnunarefnisvíoxíð og köfnunarefnisoxíð og kolsýringur	Bensen	Efnisagnir (PM ₁₀ /PM _{2,5}) og blý	Óson og tilheyrandi NO og NO ₂
Fastar mælingar ⁽¹⁾				
Óvissa	15%	25 %	25 %	15 %
Lágmarksgagnaöflun	90 %	90 %	90 %	90% að sumarlagi 75% að vetrarlagi
Lágmarkstímalengd:				
— borgarbakgrunnur og umferðarsvæði	—	35% ⁽²⁾	—	—
— iðnaðarsvæði	—	90 %	—	—
Leiðbeinandi mælingar				
Óvissa	25 %	30 %	50 %	30 %
Lágmarksgagnaöflun	90 %	90 %	90 %	90 %
Lágmarkstímalengd	14 % ⁽³⁾	14 % ⁽⁴⁾	14 % ⁽³⁾	> 10% að sumarlagi
Óvissa tengd reiknilíkani:				
Á klukkustund	50 %	—	—	50 %
Átta stunda meðaltal	50 %	—	—	50 %
Dagsmeðaltal	50 %	—	enn ekki skilgreint	—
Ársméðaltal	30 %	50 %	50 %	—
Hlutlægt mat				
Óvissa	75 %	100 %	100 %	75 %

⁽¹⁾ Aðildarríkjunum er heimilt að beita slembimælingum í stað samfelldra mælinga fyrir bensen, blý og efnisagnir, að því tilskildu að þau geti sýnt framkvæmdastjórninni fram á að óvissan, m.a. sú óvissa sem hlýst af slembisýnatöku, uppfylli 25% gæðamarkmiðið og að tíminn sé lengri en lágmarkstímalengd fyrir leiðbeinandi mælingar. Slembisýnataka verður að dreifast jafnt yfir árið svo forðast megi skekkjur í niðurstöðum. Óvissuna vegna slembisýnatöku má ákvarða með aðferðinni sem mælt er fyrir um í ISO 11222 (2002) 'Air quality – Determination of the Uncertainty of the Time Average of Air Quality Measurements'. Ef slembimælingar eru notaðar til að meta kröfurnar í tengslum við viðmiðunarmörk fyrir PM10 skal 90,4 hundraðshluta markmiðið (sem skal vera minna en eða jafnt og 50 µg/m³) metið í stað fjölda tilvika þegar farið var yfir mörk, en gagnabekja hefur mikil áhrif á fjölda tilvikanna.

⁽²⁾ Dreift yfir árið til að gefa dæmigerða mynd af mismunandi skilyrðum sem tengjast veðurfari og umferð.

⁽³⁾ Ein mæling vikulega af handahófi, dreift jafnt yfir árið, eða 8 vikur sem er dreift jafnt yfir árið.

⁽⁴⁾ Eins dags mæling af handahófi vikulega, dreift jafnt yfir árið, eða 8 vikur sem er dreift jafnt yfir árið.

⁽⁵⁾ Ein mæling vikulega af handahófi, dreift jafnt yfir árið, eða 8 vikur sem er dreift jafnt yfir árið.

Óvissan (gefin upp með 95% öryggisbili) í matsaðferðunum verður metin í samræmi við meginreglurnar í leiðbeiningum Staðlasamtaka Evrópu um mælióvissu (e. *Guide to the expression of uncertainty in measurement*) (ENV 13005-1999), aðferðirnar í ISO-staðli 5725:1994 og leiðbeiningarnar í skýrslu Staðlasamtaka Evrópu, „Air quality – Approach to uncertainty estimation for ambient air reference measurement methods“ (CR 14377:2002E). Hundradshlutatölurnar yfir óvissu í töflunni hér að framan eru gefnar upp sem meðalgildi fyrir einstakar mælingar á tímabilinu sem viðmiðunarmörkin miðast við (eða markgildið, ef um óson er að ræða), með öryggisbilinu 95%. Túlka ber óvissu í föstum mælingum þannig að hún gildi á svæði viðkomandi viðmiðunarmarka (eða markgildis, ef um óson er að ræða).

Óvissan í reiknilíkaninu er skilgreind sem hámarksfrávik mælds og reiknaðs styrks fyrir 90% af einstökum vöktunarstöðum á tímabilinu sem viðmiðunarmörkin miðast við (eða markgildin, ef um óson er að ræða), án tillits til tímasetningar atburðanna. Túlka skal óvissuna í reiknilíkaninu þannig að hún gildi á svæði viðkomandi viðmiðunarmarka (eða markgildis, ef um óson er að ræða). Föstu mælingarnar, sem velja þarf til samanburðar við niðurstöður úr reiknilíkaninu, skulu vera dæmigerðar fyrir þann kvarða sem reiknilíkaníð spannar.

Óvissan í hlutlægu mati er skilgreind sem hámarksfrávik mælds og reiknaðs styrks á tímabilinu sem viðmiðunarmörkin miðast við (eða markgildin, ef um óson er að ræða), án tillits til tímasetningar atburðanna.

Kröfur um lágmarksgagnaöflun og lágmarkstímalengd ná ekki til gagna sem glatast vegna reglulegrar kvörðunar eða eðlilegs viðhalds tækjabúnaðarins.

B. Niðurstöður úr mati á loftgæðum

Eftirfarandi upplýsingar skulu teknar saman fyrir svæði eða þéttbýlisstaði þar sem aukið er við mæligögn með upplýsingum, fengnum með öðrum hætti en með mælingum, eða þar sem slíkar upplýsingar eru þær einu sem stuðst er við í mati á loftgæðum:

- lýsing á því mati sem unnið er,
- þær sérstöku aðferðir, sem eru notaðar, ásamt tilvísun í lýsingu á hverri aðferð,
- hvaðan gögn og upplýsingar eru fengin,
- lýsing á niðurstöðum, þ. á m. á óvissu, og einkum lýsing á umfangi hvers svæðis eða, ef máli skiptir, lengd vegar innan svæðisins eða þéttbýlisstaðarins þar sem styrkur fer yfir einhver viðmiðunarmörk, markgildi eða langtímamarkmið auk vikmarka, ef við á, og lýsing á hverju svæði þar sem styrkurinn fer yfir efri eða neðri viðmiðunarmörk mats,
- íbúar sem geta orðið fyrir váhrifum ef styrkur fer yfir tiltekin viðmiðunarmörk fyrir heilsuvernd manna.

C. Gæðatrygging mats á gæðum andrúmslofts: fullgilding gagna

1. Til að tryggja mælinákvæmni og að farið sé að markmiðum um gæði gagna, sem mælt er fyrir í A-þætti, skulu lögbær yfirvöld og stofnanir, sem tilnefnd eru skv. 3. gr., tryggja eftirfarandi:
 - að allar mælingar, sem gerðar eru vegna mats á loftgæðum skv. 6. og 9. gr., séu rekjanlegar í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í lið 5.6.2.2 í ISO/IEC 17025:2005,
 - að stofnanir, sem starfrækja net mælistöðva eða stakar mælistöðvar, noti gæðatryggingu og gæðastýringarkerfi þar sem kveðið er á um reglulegt viðhald til að tryggja nákvæmni mælibúnaðarins.
 - að gæðatryggingu/gæðastýringu sé komið á vegna gagnaöflunar og skýrslugjafar og að stofnanirnar, sem tilnefndar eru fyrir það verkefni, taki virkan þátt í tengdum gæðatryggingaáætlunum alls staðar í Bandalaginu,
 - að rannsóknarstofurnar í hverju landi um sig, sem tilnefndar eru af viðeigandi lögbæru yfirvaldi eða aðila, sem er tilnefndur til þess skv. 3. gr., sem taka þátt í samanburðarprófun alls staðar í Bandalaginu á mengunarefnum, sem þessi tilskipun tekur til, hafi fengið faggildingu samkvæmt EN/ISO 17025 eigi síðar en 2010 fyrir tilvísunaraðferðirnar sem um getur í VI. viðauka. Þessar rannsóknarstofur skulu eiga þátt í samræmingu á gæðatryggingaráætlun á yfirráðasvæði aðildarríkjanna, sem verður skipulögð af hálfu framkvæmdastjórninnar og gildir alls staðar í Bandalaginu, og skulu þær einnig samræma á landsvísu viðeigandi notkun tilvísunaraðferða og sannprófun á jafngildi aðferða sem eru ekki tilvísunaraðferðir.
2. Öll gögn, sem gefin er skýrsla um skv. 27. gr., teljast gild, nema þau sem eru merkt sem bráðabirgðagögn.

II. VIÐAUKI

Ákvörðun á kröfum vegna mats á styrk brennisteinstvíoxíðs, köfnunarefnistvíoxíðs og köfnunarefnisoxíða, efnisagna (PM₁₀ og PM_{2,5}), blýs, bensens og kolsýrings í andrúmslofti innan tiltekings svæðis eða þéttbýlisstaðar

A. Efri og neðri viðmiðunarmörk mats

Eftirfarandi efri og neðri viðmiðunarmörk mats gilda:

1. Brennisteinstvíoxíð

	Heilsuvernd	Gróðurvernd
Efri viðmiðunarmörk mats	60% af sólarhringsviðmiðunarmörkum (75 µg/m ³ , sem ekki má fara yfir oftar en 3 sinnum á hverju almanaksári)	60% af hættumörkum að vetrarlagi (12 µg/m ³)
Neðri viðmiðunarmörk mats	40% af sólarhringsviðmiðunarmörkum (50 µg/m ³ , sem ekki má fara yfir oftar en 3 sinnum á hverju almanaksári)	40 % af hættumörkum að vetrarlagi (8 µg/m ³)

2. Köfnunarefnistvíoxíð og köfnunarefnisoxíð

	Klukkustundarviðmiðunarmörk vegna heilsuverndar manna (NO ₂)	Ársviðmiðunarmörk vegna heilsuverndar manna (NO ₂)	Árshættumörk vegna verndunar gróðurs og náttúrulegra vistkerfa (NO _x)
Efri viðmiðunarmörk mats	70% af sólarhringsviðmiðunarmörkum (140 µg/m ³ , sem ekki má fara yfir oftar en 18 sinnum á hverju almanaksári)	80% af viðmiðunarmörkum (32 µg/m ³)	80% af hættumörkum (24 µg/m ³)
Neðri viðmiðunarmörk mats	50 % af sólarhringsviðmiðunarmörkum (100 µg/m ³ , sem ekki má fara yfir oftar en 18 sinnum á hverju almanaksári)	65% af viðmiðunarmörkum (26 µg/m ³)	65 % af hættumörkum (19,5 µg/m ³)

3. Efnisagnir (PM₁₀/PM_{2,5})

	Sólarhringsmeðaltal PM ₁₀	Ársmeðaltal PM ₁₀	Ársmeðaltal PM _{2,5} ⁽¹⁾
Efri viðmiðunarmörk mats	70% af sólarhringsviðmiðunarmörkum (35 µg/m ³ , sem ekki má fara yfir oftar en 35 sinnum á hverju almanaksári)	70 % af viðmiðunarmörkum (28 µg/m ³)	70 % af viðmiðunarmörkum (17 µg/m ³)
Neðri viðmiðunarmörk mats	50 % af sólarhringsviðmiðunarmörkum (25 µg/m ³ , sem ekki má fara yfir oftar en 35 sinnum á hverju almanaksári)	50 % af viðmiðunarmörkum (20 µg/m ³)	50 % af viðmiðunarmörkum (12 µg/m ³)

(1) Efri viðmiðunarmörk mats og neðri viðmiðunarmörk mats fyrir PM_{2,5} eiga ekki við um mælingar við mat á því hvort markmið um minnkun váhrifa vegna PM_{2,5} fyrir heilsuvernd manna hafi náðst.

4. Blý

	Ársmeðaltal
Efri viðmiðunarmörk mats	70 % af viðmiðunarmörkum (0,35 µg/m ³)
Neðri viðmiðunarmörk mats	50 % af viðmiðunarmörkum (0,25 µg/m ³)

5. *Bensen*

	Ársmeðaltal
Efri viðmiðunarmörk mats	70 % af viðmiðunarmörkum (3,5 µg/m ³)
Neðri viðmiðunarmörk mats	40 % af viðmiðunarmörkum (2 µg/m ³)

6. *Kolsýringur*

	Átta stunda meðaltal
Efri viðmiðunarmörk mats	70% af viðmiðunarmörkum (7 mg/m ³)
Neðri viðmiðunarmörk mats	50 % af viðmiðunarmörkum (5 mg/m ³)

B. **Ákvröðun á því hvort farið hafi verið yfir efri og neðri viðmiðunarmörk mats**

Ákvarða verður hvort farið hefur verið yfir efri eða neðri viðmiðunarmörk mats á grundvelli styrks á undangengnum fimm árum ef fyrir liggja fullnægjandi gögn. Líta skal svo á að farið hafi verið yfir viðmiðunarmörk mats ef farið hefur verið yfir þau í a.m.k. þrjú stök ár af þessum fimm undangengnu árum.

Ef fyrirliggjandi gögn ná yfir færri en fimm ár mega aðildarríkin styðjast við stuttar mælingaherferðir á þeim tíma árs og á þeim stöðum, þar sem líklegast þykir að styrkur mengunar sé hæstur, og einnig við niðurstöður sem fengist hafa með upplýsingum úr skráum um losun og reiknilíkönun, til að ákvarða hvort farið hefur verið yfir efri og neðri viðmiðunarmörk mats.

III. VIÐAUKI

Mat á gæðum andrúmslofts og staðsetning sýnatökustaða fyrir mælingar á brennisteinstvíoxíði, köfnunarefnisvíoxíði og köfnunarefnisoxíðum, efnisögnum (PM₁₀ og PM_{2,5}), blýi, benseni og kolsýringi í andrúmslofti**A. Almenn**

Gæði andrúmslofts skal meta á öllum svæðum og þéttbýlisstöðum í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir:

1. Meta skal gæði andrúmslofts á öllum stöðum, nema þeim sem tilgreindir eru í 2. mgr., í samræmi við viðmiðanirnar sem er komið á með B- og C-þáttum fyrir staðsetningu sýnatökustaða fyrir fastar mælingar. Meginreglurnar, sem kveðið er á um í B- og C-þætti, gilda einnig, enda skipta þær máli við greiningu á sérstökum stöðum þar sem styrkur viðkomandi mengunarefna hefur verið staðfestur og ef gæði andrúmslofts eru metin með leiðbeinandi mælingu eða reiknilíkani.
2. Ekki skal meta hvort viðmiðunarmörk varðandi heilsuvernd manna séu virt á eftirfarandi stöðum:
 - a) á stöðum sem eru á svæðum sem eru ekki aðgengileg almenningi og þar sem enginn hefur fasta búsetu,
 - b) á athafnasvæðum verksmiðja eða í iðjuverum þar sem öll viðkomandi ákvæði varðandi heilbrigði og öryggi á vinnustað gilda, í samræmi við 1. mgr. 2. gr.,
 - c) á akbrautum vega og á miðdeilum vega, nema þar sem gangandi vegfarendur hafa alla jafna aðgang að miðdeilum.

B. Val á sýnatökustöðum

1. Heilsuvernd manna

- a) Ef sýnatökustaðir tengjast heilsuvernd manna skulu þeir vera þar sem þeir veita gögn um eftirfarandi:
 - þá staði innan svæða og þéttbýlisstaða þar sem styrkurinn er mestur og líklegast er að íbúarnir verði fyrir beinum eða óbeinum váhrifum á tímabili sem telst marktækt með tilliti til meðaltíma viðmiðunarmarkanna,
 - styrk á öðrum stöðum innan svæðanna og þéttbýlisstaðanna sem eru dæmigerðir fyrir váhrifin sem almenningur verður fyrir.
- b) Sýnatökustaðir skulu að öllu jöfnu valdir þannig að komist verði hjá því að mælingarnar segi eingöngu til um allra nánasta umhverfið og því skal sýnatökustaður valinn þannig að hann gefi dæmigerða mynd af loftgæðunum fyrir vegarkafli sem er ekki styttri en 100 m á umferðarsvæði og a.m.k. 250 × 250 m svæði á iðnaðarsvæðum þar sem það er gerlegt.
- c) Bakgrunnsstaðir í borgum skulu vera þar sem styrkur mengunar ræðst af öllum sameiginlegum upptökum vindmegin við stöðina. Ein stök upptök mega ekki vera ráðandi fyrir styrk mengunarinnar, nema þær aðstæður séu dæmigerðar fyrir stærra borgarsvæði. Að öllu jöfnu skulu sýnatökustaðirnir gefa dæmigerða mynd af nokkrum ferkílómetrum.
- d) Ef markmiðið er að meta bakgrunnsstyrk í dreifbýli má sýnatökustaðurinn hvorki verða fyrir áhrifum frá þéttbýlisstöðum né iðnaðarsvæðum í nágrenninu, þ.e. frá svæðum sem eru í minna en 5 kílómetra fjarlægð.
- e) Þegar meta á mengun sem stafar frá iðnaðarupptökum skal a.m.k. einn sýnatökustaður vera í næstu íbúðabyggð, hlémegin við upptökin. Ef bakgrunnsstyrkurinn er ekki þekktur skal bæta við sýnatökustað á stað sem er upp í ríkjandi vindátt.
- f) Sýnatökustaðir skulu, eftir því sem unnt er, vera dæmigerðir fyrir svipaða staði sem eru utan næsta nágrennis þeirra.
- g) Hafa skal í huga þörfina á því að setja sýnatökustaði niður á eyjum ef það er nauðsynlegt vegna heilsuverndar.

2. Verndun gróðurs og náttúrulegra vistkerfa

Sýnatökustaðir, sem tengjast verndun gróðurs og náttúrulegra vistkerfa, skulu vera í meira en 20 km fjarlægð frá þéttbýlisstöðum eða í meira en 5 km fjarlægð frá öðrum þéttbýlum svæðum, iðjuverum eða hraðbrautum eða aðalvegum, þar sem umferðin er meiri en 50 000 farartæki á dag, og því þarf sýnatökustaðurinn að vera þar sem loftsínið er dæmigert fyrir gæði andrúmslofts á a.m.k. 1000 km² svæði í kring. Aðildarríki má kveða á um að sýnatökustaður sé hafður nær en að framan greinir eða hann eigi að vera dæmigerður fyrir gæði lofts á minna svæði, að teknu tilliti til landfræðilegra skilyrða eða tækifæranna til að vernda sérlega viðkvæm svæði.

Hafa skal í huga hvort þörf er á að meta gæði lofts á eyjum.

C. Uppsetning sýnatökubúnaðar á sýnatökustöðum

Eftirfarandi skal uppfyllt, ef því verður við komið:

- flæðið við inntak sýnatökunemans skal vera óhindrað (í a.m.k. 270° boga), án nokkurra tálma sem hafa áhrif á loftflæðið í nágrenni sýnatökubúnaðarins (að öllu jöfnu í nokkurra metra fjarlægð frá byggingum, svölum, trjám eða öðru sem hindrar og a.m.k. 0,5 m frá næstu byggingu ef um er að ræða sýnatökustað sem á að gefa dæmigerða mynd af loftgæðum við byggingarlínu),
- að öllu jöfnu skal inntak sýnatökubúnaðarins vera í frá 1,5 m (innöndunarhæð) og að 4 m hæð yfir jörðu. Hærrí staðsetning (allt að 8 m) getur verið nauðsynleg við tiltekna aðstæður. Ef sýnatökustaðnum er ætlað að gefa dæmigerða mynd af stóru svæði getur verið heppilegt að velja enn meiri hæð,
- inntakið skal ekki vera í næsta nágrenni við mengunarpptök svo að komast megi hjá því að taka beint inn mengunarefni sem hafa ekki blandast andrúmsloftinu,
- útblástursfrárás sýnatökubúnaðarins skal komið fyrir þannig að komast megi hjá því að útblástursloft sýnatökubúnaðarins berist að sýnatökuinntakinu,
- sýnatökustaðir fyrir öll mengunarefni á umferðarsvæðum skulu vera a.m.k. 25 metra frá útjaðri meginvegamóta og í a.m.k. 10 m fjarlægð frá gangstéttarbrún.

Einnig má taka tillit til eftirfarandi þátta:

- truflandi mengunarpptaka,
- öryggis,
- aðgengileika,
- aðgangs að rafmagni og símasambandi,
- hve áberandi sýnatökustaðurinn er í umhverfinu,
- öryggis almennings og rekstraraðila,
- kosta sem fylgja því að setja upp sameiginlega sýnatökustaði fyrir mismunandi mengunarefni,
- skipulagsákvæða.

D. Skráning og endurskoðun á staðarvali

Aðferðirnar, sem notaðar eru við staðarval, skulu skráðar ítarlega á flokkunarstigi með ljósmyndum af umhverfinu, teknum í höfuðáttir, og nákvæmu korti. Val á sýnatökustöðum skal endurmetið með reglulegu milli-bili og endurtekinni skráningu til að tryggja að viðmiðanir við valið haldist gildar.

IV. VIÐAUKI

MÆLINGAR Á BAKGRUNNSTÖÐUM Í DREIFBÝLI ÁN TILLITS TIL STYRKS

A. Markmið

Meginmarkmið slíkra mælinga er að sjá til þess að nægar upplýsingar séu til staðar um bakgrunnsstyrk. Þær upplýsingar eru nauðsynlegar til að meta aukningu styrks á mengaðri svæðum (svo sem borgarbakgrunni, iðnaðarsvæðum og umferðarsvæðum), meta hugsanlegt tillag loftmengunarefna, sem berast langar leiðir, og sem grundvöllur fyrir greiningu á tillagi mismunandi upptaka og til skilnings á sértækum mengunarefnum, svo sem efnisögnum. Þær eru líka nauðsynlegar vegna aukinnar notkunar reiknilíkana, einnig á borgarsvæðum.

B. Efni

Til að lýsa efnasamsetningu $PM_{2,5}$ skulu gerðar mælingar a.m.k. á heildarmassastyrk og styrk viðeigandi efnasambanda. Mælingar skulu a.m.k. gerðar á eftirfarandi efnaformi.

SO_4^{2-}	Na^+	NH_4^+	Ca^{2+}	frumefniskolefni
NO_3^-	K^+	Cl^-	Mg^{2+}	lífrænt kolefni

C. Staðsetning mælistöðva

Einkum skal gera mælingar á bakgrunnssvæðum í strjálbýli í samræmi við A-, B- og C-lið í III. viðauka.

V. VIÐAUKI

Viðmiðanir við ákvörðun á lágmarksfjölda sýnatökustaða fyrir fastar mælingar á styrk brennisteinvíoxíðs, köfnunarefnistvíoxíðs og köfnunarefnisvíoxíða, efnisagna (PM₁₀, PM_{2,5}), blýs, bensens og kolsýrings í andrúmslofti

- A. Lágmarksfjöldi sýnatökustaða vegna fastra mælinga, sem gerðar eru til að meta hvort viðmiðunarmörk vegna heilsuverndar manna og viðvörðunarmörk á svæðum og þéttbýlisstöðum, þar sem einu upplýsingarnar eru gögn úr föstum mælingum, séu virt

1. Dreifð upptök

Íbúafjöldi þéttbýlisstaðar eða svæðis (búsundur)	Ef hámarksstyrkur fer yfir efri viðmiðunarmörk mats ⁽¹⁾		Ef hámarksstyrkur er milli efri og neðri viðmiðunarmarka mats	
	Mengunarefni, nema PM	PM ⁽²⁾ (summa PM ₁₀ og PM _{2,5})	Mengunarefni, nema PM	PM ⁽²⁾ (summa PM ₁₀ og PM _{2,5})
0–249	1	2	1	1
250–499	2	3	1	2
500–749	2	3	1	2
750–999	3	4	1	2
1000–1499	4	6	2	3
1500–1999	5	7	2	3
2000–2749	6	8	3	4
2750–3749	7	10	3	4
3750–4749	8	11	3	6
4750–5999	9	13	4	6
≥ 6000	10	15	4	7

(1) Fyrir köfnunarefnistvíoxíð, efnisagnir, bensen og kolsýring: a.m.k. ein bakgrunnsvöktunarstöð í borg og ein stöð á umferðarsvæði, svo fremi það fjölgi ekki sýnatökustöðum. Fyrir þessi mengunarefni skal ekki vera meiri munur á heildarfjölda bakgrunnsstöðva í borg og heildarfjölda stöðva á umferðarsvæði í aðildarríki, sem krafa er gerð um skv. 1. lið A-þáttar, en sem nemur stuðlinum 2. Halda skal sýnatökustöðum, þar sem farið hefur verið yfir viðmiðunarmörk fyrir PM₁₀ á síðustu þremur árum, nema nauðsynlegt sé að flytja þá vegna sérstakra kringumstæðna, einkum vegna landfræðilegrar þróunar.

(2) Ef mælingar á PM_{2,5} og PM₁₀ eru gerðar í samræmi við 8. gr. á sömu vöktunarstöð skal líta svo á að þær séu af tveimur sýnatökustöðum. Ekki skal vera meiri munur á heildarfjölda sýnatökustaða fyrir PM_{2,5} og PM₁₀ í aðildarríki, sem krafa er gerð um skv. 1. lið A-þáttar, en sem nemur stuðlinum 2 og fjöldi bakgrunns-sýnatökustaða fyrir PM_{2,5} á þéttbýlisstöðum og á borgarsvæðum skal uppfylla kröfnurnar í B-þætti V. viðauka.

2. Punktupptök

Við mat á mengun í nánd við punktupptök skal reikna fjölda sýnatökustaða vegna fastra mælinga þannig að tillit sé tekið til losunarþéttni, líklegrar dreifingar loftmengunar og váhrifanna sem íbúar geta orðið fyrir.

- B. Lágmarksfjöldi sýnatökustaða vegna fastra mælinga, sem gerðar eru til að meta hvort markmiðið um minnkun váhrifa að því er varðar PM_{2,5} vegna heilsuverndar manna, séu virt.

Á þéttbýlisstöðum og öðrum borgarsvæðum með fleiri en 100 000 íbúa skal starfrækja einn sýnatökustað fyrir hverja milljón íbúa. Þeir sýnatökustaðir mega falla saman við sýnatökustaðina í A-þætti.

- C. Lágmarksfjöldi sýnatökustaða vegna fastra mælinga sem gerðar eru til að meta hvort hættumörk vegna verndunar gróðurs á öðrum svæðum en þéttbýlisstöðum séu virt.

Ef hámarksstyrkur fer yfir efri viðmiðunarmörk mats	Ef hámarksstyrkur er milli efri og neðri viðmiðunarmarka mats
1 stöð á hverjum 20 000 km ²	1 stöð á hverjum 40 000 km ²

Á eysvæðum skal reikna fjölda sýnatökustaða vegna fastra mælinga þannig að tillit sé tekið til líklegrar dreifingar loftmengunar og hugsanlegra váhrifa á gróður.

VI. VIÐAUKI

Tilvísunaraðferðir við mat á styrk brennisteinstvíoxíðs, köfnunarefnistvíoxíðs og köfnunarefnisoxíða, efnisagna (PM₁₀ og PM_{2,5}), blýs, bensens, kolsýrings og ósons**A. Tilvísunarmæliaðferðir**1. *Tilvísunaraðferð við mælingar á brennisteinstvíoxíði*

Tilvísunaraðferðin við mælingar á brennisteinstvíoxíði er sú sem lýst er í EN 14212:2005, „Ambient air quality – Standard method for the measurement of the concentration of sulphur dioxide by ultraviolet fluorescence“.

2. *Tilvísunaraðferð við mælingar á köfnunarefnistvíoxíði og köfnunarefnisoxíðum:*

Tilvísunaraðferðin við mælingar á köfnunarefnistvíoxíðum og köfnunarefnisoxíðum er sú sem lýst er í EN 14211:2005 „Ambient air quality – Standard method for the measurement of the concentration of nitrogen dioxide and nitrogen monoxide by chemiluminescence“.

3. *Tilvísunaraðferð við sýnatöku og mælingar á blýi*

Tilvísunaraðferðin við sýnatöku á blýi er sú sem lýst er í 4. lið A-þáttar þessa viðauka. Tilvísunaraðferðin við mælingar á blýi er sú sem lýst er í EN 14902:2005, „Standard method for measurement of Pb/Cd/As/Ni in the PM₁₀ fraction of suspended particulate matter“.

4. *Tilvísunaraðferð við sýnatöku og mælingar á PM₁₀*

Tilvísunaraðferðin við sýnatöku og mælingar á PM₁₀ er sú sem lýst er í EN 12341:1999, „Air Quality — Determination of the PM₁₀ fraction of suspended particulate matter — Reference method and field test procedure to demonstrate reference equivalence of measurement methods“.

5. *Tilvísunaraðferð við sýnatöku og mælingar á PM_{2,5}*

Tilvísunaraðferðin við sýnatöku og mælingar á PM_{2,5} er sú sem lýst er í EN 14907:2005, „Standard gravimetric measurement method for the determination of the PM_{2,5} mass fraction of suspended particulate matter“.

6. *Tilvísunaraðferð við sýnatöku og mælingar á benseni*

Tilvísunaraðferðin við mælingar á benseni er sú sem lýst er í EN 14662:2005, 1., 2. og 3. hluta, „Ambient air quality — Standard method for measurement of benzene concentrations“.

7. *Tilvísunaraðferð við mælingar á kolsýringi*

Tilvísunaraðferðin fyrir mælingar á kolsýringi er sú sem lýst er í EN 14626:2005, „Ambient air quality — Standard method for the measurement of the concentration of carbon monoxide by non-dispersive infrared spectroscopy“.

8. *Tilvísunaraðferð við mælingar á ósoni*

Tilvísunaraðferðin fyrir mælingar á ósoni er sú sem lýst er í EN 14625:2005, „Ambient air quality — Standard method for the measurement of the concentration of ozone by ultraviolet photometry“.

B. Staðfesting á jafngildi

1. Aðildarríki er heimilt að nota aðra aðferð, enda geti það sýnt fram á að hún gefi niðurstöður sem svara til þeirra sem fást með aðferðunum sem um getur í A-þætti, eða aðra aðferð, ef um er að ræða efnisagnir, sem aðildarríkið getur sýnt fram á að hafi stöðug vensl við tilvísunaraðferðina. Í því tilviki verður að leiðrétta niðurstöðurnar sem fást með þeirri aðferð til að fá niðurstöður sem eru jafngildar þeim sem fengist hefðu með tilvísunaraðferðinni.

2. Framkvæmdastjórnin getur krafist þess af aðildarríkjunum að þau taki saman og leggi fram skýrslu um staðfestingu á jafngildi í samræmi við 1. lið.
3. Framkvæmdastjórnin mun vísa til leiðbeininga sinna um staðfestingu á jafngildi (sem verða gefnar út) þegar hún metur ásættanleika skýrslunnar sem um getur í 2. lið. Ef aðildarríki hafa notað bráðabirgðapætti til að meta jafngildi skal staðfesta þá þætti og/eða breyta þeim með hliðsjón af leiðbeiningum framkvæmdastjórnarinnar.
4. Ef við á skulu aðildarríkin tryggja að leiðréttingin nái einnig til eldri mæligagna svo að samanburðarhæfi gagna verði betra.

C. Stöðlun

Fyrir mengandi lofttegundir skal staðla rúmmálið við hitastigið 293 K og loftþrýstinginn 101,3 kPa. Fyrir efnisagnir og efni sem greina á í formi agna (t.d. blý), skal rúmmál sýna miðast við umhverfisskilyrði með tilliti til hitastígs og loftþrýstings daginn sem mælingarnar eru gerðar.

D. Ný tæki

Öll ný tæki, sem keypt eru vegna framkvæmdar þessarar tilskipunar, skulu vera í samræmi við tilvísunaraðferðina eða jafngildi hennar eigi síðar en 11. júní 2011.

Öll tæki, sem notuð eru til fastra mælinga, skulu vera í samræmi við tilvísunaraðferðina eða jafngildi hennar eigi síðar en 11. júní 2011.

E. Gagnkvæm viðurkenning á gögnum

Lögbær yfirvöld og stofnanir, sem tilnefnd eru skv. 3. gr. til að framkvæma gerðarviðurkenningu sem sýnir fram á að tækin uppfylli nothæfiskröfur tilvísunaraðferðanna sem tilgreindar eru í A-þætti, skulu samþykkja prófunarskýrslur sem gefnar eru út í öðrum aðildarríkjum af rannsóknarstofum sem hafa faggildingu til slíkra prófana skv. EN ISO 17025.

VII. VIÐAUKI

MARKGILDI OG LANGTÍMAMARKMIÐ FYRIR ÓSON

A. Skilgreiningar og viðmiðanir

1. Skilgreiningar

AOT40 (gefið upp í $(\mu\text{g}/\text{m}^3) \cdot \text{h}$) er summa mismunarins á klukkustundarstyrk, sem er yfir $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 milljarðshlutar), og yfir $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ á tilteknu tímabili þar sem eingöngu er stuðst við gildi fyrir eina klukkustund sem er mælt daglega milli klukkan 8:00 og 20:00 að Mið-Evróputíma (CET).

2. Viðmiðanir

Eftirfarandi viðmiðanir skulu notaðar til að kanna gildi gagna í tengslum við samantekt þeirra og útreikning á tölfræðilegum breytum:

Breyta	Hundraðshluti gilda gagna sem krafa er gerð um
Gildi fyrir eina klukkustund	75% (þ.e. 45 mínútur)
Gildi fyrir átta klukkustundir	75% af gildunum (þ.e. sex tímar)
Hæsta, daglega átta klukkustunda meðalgildi á hverjum sólarhring, reiknað út frá hlaupandi, klukkustundarmiðuðu meðaltali í átta klukkustundir	75% af hlaupandi, klukkustundarmiðuðu meðaltali átta klukkustunda (þ.e. 18 átta klukkustundarmeðaltöl á dag)
AOT40	90% af gildum fyrir eina klukkustund á því tímabili sem skilgreint er fyrir útreikninga á gildinu fyrir AOT40 ⁽¹⁾
Ársmeðaltal	75% af gildum fyrir eina klukkustund að sumri (apríl til september) og 75% að vetrarlagi (janúar til mars, október til desember), hvor árstíð um sig
Fjöldi tilvika þegar farið er yfir mörk og hámarksgildi hvers mánaðar	90% af daglegum hámarksmeðalgildum fyrir átta klukkustundir (27 fyrirbyggjandi daglegra gilda á mánuði) 90% af gildum fyrir eina klukkustund milli kl. 8:00 og 20:00 að Mið-Evróputíma
Fjöldi tilvika þegar farið er yfir mörk og hámarksgildi hvers árs	fimm af sex mánuðum að sumri (apríl til september)

(¹) Nota skal eftirfarandi stuðul til að reikna gildi fyrir AOT40 í þeim tilvikum þar sem á vantar að öll hugsanleg mæligögn liggi fyrir:

$$\text{AOT40}_{\text{mat}} = \text{AOT40}_{\text{mælt}} \times \frac{\text{hugsanlegur heildarfjöldi klukkustunda}^*}{\text{fjöldi mældra klukkustundargilda}}$$

(*) Fjöldi klukkustunda á tímabilinu sem gildir samkvæmt skilgreiningunni á AOT40 (þ.e. kl. 8:00 til 20:00 að Mið-Evróputíma frá 1. maí til 31. júlí hvers árs, að því er varðar gróðurvernd, og frá 1. apríl til 30. september hvers árs að því er varðar skógvernd).

B. Markgildi

Markmið	Meðaltími	Markgildi	Frestur sem er veittur til að virða markgildi ⁽¹⁾
Heilsuvernd manna	Hæsta átta klukkustunda meðalgildi á einum degi ⁽²⁾	$120 \mu\text{g}/\text{m}^3$, sem ekki má fara yfir oftar en 25 daga á almanaksári að meðaltali á þriggja ára tímabili ⁽³⁾	1.1.2010
Gróðurvernd	Maí til júlí	AOT40 (reiknað út frá gildum fyrir eina klukkustund) $18000 \mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$, reiknað út frá meðaltali 5 ára ⁽³⁾	1.1.2010

(¹) Metið verður út frá þessari dagsetningu hvort markgildi séu virt. Gögn ársins 2010 verða fyrstu gögnin sem verða notuð við útreikninga á því hvort mörk verða virt næstu þrjú eða fimm ár, eftir því sem við á.

(²) Daglegur hámarksmeðalstyrkur í átta klukkustundir skal fundinn með því að athuga hlaupandi meðaltal átta klukkustunda, sem er reiknað út frá gögnum fyrir hverja klukkustund og uppfært einu sinni á klukkustund. Hvert þannig reiknað átta klukkustunda meðaltal skal fært á þann dag sem lok þess ber upp á, þ.e. fyrsta reikningstímabilið á tilteknum degi er tíminn frá 17:00 á deginum á undan fram til 01:00 á þessum tiltekna degi; síðasta reikningstímabilið á tilteknum degi er tíminn frá 16:00 til 24:00 á þeim degi.

(³) Ef meðaltal áranna þriggja eða fimm verður ekki ákvarðað á grundvelli fullnægjandi og samfelldra ársagna skulu árleg lágmarksgögn, sem krafist er til að skera úr um hvort markgildi eru virt, vera sem hér segir:

- fyrir markgildi heilsuverndar manna: gild gögn fyrir eitt ár,
- fyrir markgildi gróðurverndar: gild gögn fyrir þrjú ár.

C. Langtímamarkmið

Markmið	Meðaltími	Langtímamarkmið	Dagurinn þegar langtímamarkmið eiga að hafa náðst
Heilsuvernd manna	Hæsta átta klukkustunda meðaltal á almanaksári	120 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	ekki skilgreint
Gróðurvernd	Mái til júlí	AOT40 (reiknað út frá gildum fyrir eina klukkustund) 6000 $\mu\text{g}/\text{m}^3 \cdot \text{h}$	ekki skilgreint

VIII. VIÐAUKI

Viðmiðanir fyrir flokkun og val á stöðum til sýnatöku við mat á styrk ósons

Eftirfarandi á við um fastar mælingar:

A. Val á sýnatökustöðum

Tegund stöðvar	Markmið mælingar	Dæmigerðar fyrir ⁽¹⁾	Viðmiðanir við val á sýnatökustöðum
Borg	Heilsuvernd manna til að meta váhrif af ósoni á borgarbúa, þ.e. þar sem byggð er tiltölulega þétt og styrkur ósons tiltölulega mikill og lýsandi fyrir váhrif á íbúana almennt	nokkra km ²	Fjarri áhrifum af staðbundinni losun, s.s. frá umferð, bensinstöðvum o.s.frv., opnir staðir þar sem þar sem loftið blandast vel í umhverfinu, staðir í borgum á borð við íbúðar- og viðskiptahverfi, almenningsgarða (fjarri trjám), breiðgötur eða torg þar sem umferð er lítil eða engin, opin svæði sem eru ætluð sem kennslu-, íþrótt eða útivistarastaða.
Úthverfi	Heilsuvernd manna og gróðurvernd: til að meta váhrif á íbúa og gróður í jafri þéttbýlisstaða þar sem ósonstyrkur er hæstur og vænta má að íbúarnir og gróðurinn verði fyrir beinum eða óbeinum váhrifum.	nokkra tugi km ²	Í tiltekinni fjarlægð frá svæðinu þar sem losun er mest, undan meginvindstefnu eða -stefnum, við skilyrði sem eru hagstæð fyrir myndun ósons, þar sem íbúar, viðkvæmar nytjaplöntur eða náttúruleg vistkerfi, sem eru í jafri þéttbýlisstaðar, verða fyrir váhrifum vegna mikils styrks ósons, einnig, eftir atvikum, nokkrar stöðvar í úthverfum vindmegin við svæðið þar sem losun er mest til að ákvarða bakgrunnsstyrk ósons á svæðinu
Dreifbýli	Heilsuvernd manna og gróðurvernd: til að meta váhrif á íbúa, nytjaplöntur og náttúruleg vistkerfi vegna styrks ósons á undirsvæðum	styrk á undirsvæðum (nokkur hundruð km ²)	Stöðvar mega vera á litlum þéttbýlisstöðum og/eða svæðum þar sem eru náttúruleg vistkerfi, skógur eða nytjaplöntur, dæmigert fyrir styrk ósons, fjarri áhrifum frá staðbundinni losun, svo sem frá iðjuverum og vegum, á opnum svæðum en ekki á háum fjallstindum
Bakgrunnsstöðvar í dreifbýli	Heilsuvernd manna og gróðurvernd: til að meta váhrif á nytjaplöntur og náttúruleg vistkerfi vegna styrks ósons á svæðinu, svo og váhrif á íbúana	styrk á svæðum/ innanlands/á meginlandinu (1000 til 10 000 km ²)	Stöðvar á strjálbýlum svæðum, t.d. með náttúrulegum vistkerfum eða skógi, á svæðum sem eru a.m.k. 20 km frá borgar- og iðnaðarsvæðum og fjarri staðbundinni losun, forðast skal staði þar sem hitahvarf getur orðið nærri jörðu, einnig tinda hárra fjalla, strandstöðvar þar sem gætir sterkra, staðbundinna sólfarsvinda eru ekki æskilegar.

⁽¹⁾ Sýnatökustaðir skulu einnig, þar sem unnt er, vera dæmigerðir fyrir svipaða staði sem eru utan næsta nágrennis þeirra.

Sýnatökustaðir á dreifbýlisstöðum og bakgrunnsstöðum í dreifbýli skulu, eftir atvikum, samræmdir kröfum um vöktun sem settar eru fram í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1737/2006 frá 7. nóvember 2006 þar sem mælt er fyrir um ítarlegar reglur um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2152/2003 um vöktun á skógum og víxlverkun umhverfisþátta í Bandalaginu ⁽²⁾.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 334, 30.11.2006, bls. 1.

B. Uppsetning sýnatökubúnaðar

Fylgja skal verklagsreglum um uppsetningu sýnatökubúnaðar í C-þætti III. viðauka, eftir því sem við verður komið, og tryggja einnig að inntak sýnatökubúnaðarins sé í góðri fjarlægð frá upptökum á borð við útblástur frá bræðsluofnum og brennslustöðvum og fjar næsta vegi en 10 m og skal fjarlægðin aukast eftir því sem umferðin er meiri um veginn.

C. Skráning og endurskoðun á staðarvali

Fylgja skal verklagsreglum í D-þætti III. viðauka og vöktunargögnin skulu yfirfarin og túlkuð út frá veðurfræðilegum og ljósefnafræðilegum ferlum sem hafa áhrif á styrk ósons sem mælist á viðkomandi stöðum.

IX. VIÐAUKI

Viðmiðanir við ákvörðun á lágmarksfjölda sýnatökustaða við fastar mælingar á styrk ósons

- A. Lágmarksfjöldi sýnatökustaða vegna fastra, samfelldra mælinga sem gerðar eru til að meta hvort markgildi, langtímamarkmið, upplýsingamörk og viðvörðunarmörk, þar sem einu upplýsingarnar eru gögn úr slíkum mælingum, séu virt

Íbúar (× 1000)	Þéttbýlisstaðir (borgir og úthverfi) ⁽¹⁾	Önnur svæði (úthverfi og dreifbýli) ⁽¹⁾	Bakgrunnstöðvar í dreifbýli
< 250		1	1 stöð fyrir hverja 50 000 km ² sem meðalþéttleiki á öllum svæðum í hverju land, ⁽²⁾
< 500	1	2	
< 1000	2	2	
< 1500	3	3	
< 2000	3	4	
< 2750	4	5	
< 3750	5	6	
> 3750	1 viðbótarstöð fyrir hverjar 2 milljónir íbúa	1 viðbótarstöð fyrir hverjar 2 milljónir íbúa	

⁽¹⁾ A.m.k. ein stöð í úthverfum þar sem líklegt er að íbúar verði fyrir mestum váhrifum. Á þéttbýlisstöðum skulu a.m.k. 50% stöðvanna vera í úthverfum.

⁽²⁾ Þar sem staðhættir eru margbreytilegir er æskilegt að ein stöð sé á hverja 25 000 km².

- B. Lágmarksfjöldi sýnatökustaða vegna fastra mælinga á svæðum og þéttbýlisstöðum þar sem langtímamarkmiðin hafa náðst

Fjöldi sýnatökustaða vegna mælinga á ósoni skal, í tengslum við annars konar mat, s.s. með gerð reiknilíkans um gæði lofts og mælingum á köfnunarefnistvíoxíði á sömu stöðum, vera nægilegur til að unnt sé að fylgjast með leitni að því er varðar ósonmengun og ganga úr skugga um hvort langtímamarkmiðunum hafi verið náð. Fækka má stöðvum í þéttbýli og á öðrum svæðum þannig að fjöldi þeirra verði þriðjungur þess fjölda sem tilgreindur er í A-þætti. Ef upplýsingar frá föstum mælistöðvum eru einu upplýsingarnar skal halda úti a.m.k. einni vöktunarstöð. Ef þetta verður til þess að engin mælistöð er lengur á tilteknu svæði þar sem frekara mat fer fram skal tryggja með samræmingu við fjölda stöðva á nálægum svæðum að unnt sé að meta styrk ósons með tilliti til settra langtímamarkmiða. Fjöldi bakgrunnstöðva í dreifbýli skal vera einn á hverja 100 000 km².

X. VIÐAUKI

MÆLINGAR Á FOREFNUM ÓSONS

A. Markmið

Meginmarkmið mælinga af þessum toga er að greina hvers kyns leitni í tengslum við forefni ósons, kanna árangur af áætlunum sem miða að því að draga úr losun, kanna samræmi losunarskráa og auðvelda tenginguna milli upptaka losunar og mælds styrks mengunarefna.

Annað markmið er að auka skilning á myndun ósons og dreifingu forefna þess, svo og hvernig beita megi ljósefnafræðilegum reiknilíkönunum.

B. Efni

Mælingar á forefnum ósons skulu a.m.k. ná til köfnunarefnisoxíða (NO and NO₂) og viðeigandi, rokgjarnra, lífrænna efnasambanda. Hér fer skrá yfir rokgjörn, lífræn efnasambönd sem mælt er með að verði mæld:

	1-búten	ísópren	etýlbensen
etan	trans-2-búten	n-hexan	m + p-xýlen
etýlen	sis-2-búten	i-hexan	o-xýlen
asetýlen	1,3-bútadíen	n-heptan	1,2,4-trímetýlbensen
própan	n-pentan	n-oktan	1,2,3-trímetýlbensen
própen	i-pentan	i-oktan	1,3,5-trímetýlbensen
n-bútan	1-penten	Bensen	formaldehýð
i-bútan	2-penten	tólúen	Vetniskolefni alls, önnur en metan

C. Staðsetning

Mælingar skulu einkum gerðar á borgarsvæðum og í úthverfum við allar vöktunarstöðvar sem eru settar upp í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar og teljast heppilegar í tengslum við framangreind markmið um vöktun sem um getur í A-þætti.

XI. VIÐAUKI

VIÐMIÐUNARMÖRK VEGNA HEILSUVERNDAR MANNA

A. Viðmiðanir

Með fyrirvara um I. viðauka skulu eftirfarandi viðmiðanir notaðar til að kanna gildi gagna við öflun þeirra og útreikning á tölfræðilegum breytum:

Breyta	Hundraðshluti gildra gagna sem krafa er gerð um
Gildi fyrir eina klukkustund	75% (þ.e. 45 mínútur)
Gildi fyrir átta klukkustundir	75% af gildunum (þ.e. sex tímar)
Hæsta átta klukkustunda meðalgildi á hverjum sólarhring	75% af hlaupandi, klukkustundarmiðuðu meðaltali átta klukkustunda (þ.e. 18 átta klukkustundarmeðaltöl á dag)
Gildi fyrir 24 klukkustundir	75% af klukkustundarmeðaltölum (þ.e. minnst 18 klukkustundarmeðaltöl)
Ársmeðaltal	90% ⁽¹⁾ af klukkustundargildunum eða (liggi þau ekki fyrir) sólarhringsgildunum.

⁽¹⁾ Kröfur um útreikninga á ársmeðaltali ná ekki til gagna sem glatast vegna reglulegrar kvörðunar eða eðlilegs viðhalds tækjabúnaðarins.

B. Viðmiðunarmörk

Meðaltími	Viðmiðunarmörk	Vikmörk	Dagurinn þegar viðmiðunarmörk eiga að hafa náðst
Brennisteinstvíoxíð			
Ein klukkustund	350 µg/m ³ , sem ekki má fara yfir oftar en 24 sinnum á almanaksári	150 µg/m ³ (43%)	— ⁽¹⁾
Einn sólarhringur	125 µg/m ³ , sem ekki má fara yfir oftar en 3 sinnum á almanaksári	Engin	— ⁽¹⁾
Köfnunarefnistvíoxíð			
Ein klukkustund	200 µg/m ³ , sem ekki má fara yfir oftar en 18 sinnum á almanaksári	50% þann 19. júlí 1999, skerðist 1. janúar 2001 og síðan á tólf mánaða fresti um jafnan hundraðshluta á ári þannig að markið 0% náist 1. janúar 2010	1. janúar 2010
Almanaksár	(40 µg/m ³)	50% þann 19. júlí 1999, skerðist 1. janúar 2001 og síðan á tólf mánaða fresti um jafnan hundraðshluta á ári þannig að markið 0% náist 1. janúar 2010	1. janúar 2010
Bensen			
Almanaksár	(5 µg/m ³)	5 µg/m ³ (100%) þann 13. desember 2000, skerðist 1. janúar 2006 og síðan á 12 mánaða fresti um 1 µg/m ³ þannig að markið 0% náist 1. janúar 2010	1. janúar 2010
Kolsýringur			
daglegt hámarksmeðaltal fyrir átta klukkustundir ⁽²⁾	10 mg/m ³	60 %	— ⁽¹⁾

Meðaltími	Viðmiðunarmörk	Vikmörk	Dagurinn þegar viðmiðunarmörk eiga að hafa náðst
Blý			
Almanaksár	0,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ ⁽³⁾	100 %	— ⁽³⁾
PM ₁₀			
Einn sólarhringur	50 $\mu\text{g}/\text{m}^3$, sem ekki má fara yfir oftar en 35 sinnum á almanaksári	50 %	— ⁽¹⁾
Almanaksár	(40 $\mu\text{g}/\text{m}^3$)	20 %	— ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Í gildi frá 1. janúar 2005

⁽²⁾ Daglegur hámarksmeðalstyrkur í átta klukkustundir er fundinn með því að skoða hlaupandi, átta klukkustunda meðaltöl, sem eru reiknuð út frá gögnum fyrir hverja klukkustund og uppfærð einu sinni á klukkustund. Hvert þannig reiknað átta klukkustunda meðaltal er fært á þann dag sem lok þess ber upp á, þ.e. fyrsta reikningstímabilið á tilteknum degi er tíminn frá 17:00 deginum á undan fram til 01:00 á þessum tiltekna degi, en síðasta reikningstímabilið á tilteknum degi er tíminn frá 16:00 til 24:00 á þeim degi.

⁽³⁾ Í gildi frá 1. janúar 2005. Viðmiðunarmörk sem ekki þurfa að nást fyrr en 1. janúar 2010 í næsta nágrenni sérstakra upptaka frá iðnaði á stöðum sem hafa verið mengaðir áratugum saman vegna iðnaðarstarfsemi. Í þeim tilfellum skulu viðmiðunarmörkin vera 1,0 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ til 1. janúar 2010. Svæðið, þar sem hærrí viðmiðunarmörk gilda, má ekki ná lengra en 1000 m frá þeim sérstöku upptökum sem að framan greinir.

XII. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAMÖRK OG VIÐVÖRUNARMÖRK

A. Viðvörðunarmörk fyrir önnur mengunarefni en óson

Mælt skal í þrjár klukkustundir samfleytt á stöðum sem eru dæmigerðir fyrir loftgæði á a.m.k. 100 km², eða á öllu svæðinu eða þéttbýlisstaðnum, eftir því hvort er smærra.

Mengunarefni	Viðvörðunarmörk
Brennisteinstvíoxíð	500 µg/m ³
Köfnunarefnistvíoxíð	400 µg/m ³

B. Upplýsingamörk og viðvörðunarmörk fyrir óson

Markmið	Meðaltími	Mörk
Til upplýsingar	Ein klukkustund	180 µg/m ³
Til viðvörðunar	Ein klukkustund ⁽¹⁾	240 µg/m ³

⁽¹⁾ Að því er varðar framkvæmd 24. gr. skal mæla hversu mikið hefur verið farið yfir mörk þrjár klukkustundir samfleytt eða setja fram spá um það.

*XIII. VIÐAUKI***HÆTTUMÖRK VEGNA GRÓÐURVERNDAR**

Meðaltími	Hættumörk	Vikmörk
Brennisteinstvíoxíð		
Almanaksár og vetur (1. október til 31. mars)	20 µg/m ³	Engin
Köfnunarefnisoxíð		
Almanaksár	30 µg/m ³ NO _x	Engin

XIV. VIÐAUKI

**LANDSBUNDIN MARKMIÐ UM MINNKUN VÁHRIFA, MARKGILDI OG VIÐMIÐUNARMÖRK
FYRIR PM_{2,5}**

A. Meðalváhrifavísir

Meðalváhrifavísirinn, gefinn upp í $\mu\text{g}/\text{m}^3$, skal grundvallast á mælingum á bakgrunnsstöðum á svæðum í borgum og þéttbýlisstöðum á öllu yfirráðasvæði aðildarríkis. Vísirinn skal vera metinn sem hlaupandi ársmeðaltal þriggja samfelldra almanaksára, reiknað af meðaltali allra sýnatökustaða sem settir eru upp skv. B-þætti V. viðauka. Meðalváhrifavísirinn fyrir viðmiðunarárið 2010 skal vera meðalstyrkur árána 2008, 2009 og 2010.

Þar sem gögn fyrir 2008 eru ekki fyrirleggjandi mega aðildarríkin þó nota meðalstyrk árána 2009 og 2010 eða meðalstyrk árána 2009, 2010 og 2011. Þau aðildarríki sem notfæra sér þessa möguleika skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um ákvarðanir sínar eigi síðar en 11. september 2008.

Meðalváhrifavísir fyrir árið 2020 skal vera árlegur meðalstyrkur þriggja hlaupandi ára, reiknaður sem meðaltal á öllum þessum sýnatökustöðum fyrir árin 2018, 2019 og 2020. Meðalváhrifavísirinn er notaður við athugun á því hvort markmið hvers lands um sig varðandi minnkun váhrifa hafi náðst.

Meðalváhrifavísir fyrir árið 2015 skal vera árlegur meðalstyrkur þriggja hlaupandi ára, reiknaður sem meðaltal á öllum þessum sýnatökustöðum fyrir árin 2013, 2014 og 2015. Meðalváhrifavísirinn er notaður við athugun á hvort skuldbindingin varðandi umfang váhrifa hafi náðst.

B. Landsbundin markmið um minnkun váhrifa

Markmið um minnkun váhrifa í hlutfalli við meðalváhrifavísinn 2010		Árið þegar markmið um minnkun váhrifa á að hafa náðst
Upphafsstyrkur í $\mu\text{g}/\text{m}^3$	Markmið um minnkun í hundraðshlutum	2020
< 8,5 = 8,5	0 %	
> 8,5 — < 13	10 %	
= 13 — < 18	15 %	
= 18 — < 22	20 %	
≥ 22	Allar viðeigandi ráðstafanir til að ná 18 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	

Ef meðalváhrifavísirinn á viðmiðunarárinu er 8,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ eða lægri skal markmiðið um minnkun váhrifa vera núll. Ef meðalváhrifavísirinn nær styrknum 8,5 $\mu\text{g}/\text{m}^3$ einhvern tímann á tímabilinu 2010 til 2020 og er haldið þar, eða undir honum, skal markmiðið um minnkun váhrifa einnig vera núll.

C. Skuldbinding varðandi umfang váhrifa

Skuldbinding varðandi umfang váhrifa	Árið þegar gildin í tengslum við skuldbindinguna eiga að hafa náðst
20 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	2015

D. Markgildi

Meðaltími	Markgildi	Dagurinn þegar markgildi á að hafa verið náð
Almanaksár	25 $\mu\text{g}/\text{m}^3$	1. janúar 2010

E. Viðmiðunarmörk

Meðaltími	Viðmiðunarmörk	Vikmörk	Dagurinn þegar viðmiðunarmörk eiga að hafa náðst
1. þREP			
Almanaksár	25 µg/m ³	20% 11. júní 2008, skerðist næsta 1. janúar og síðan á tólf mánaða fresti um jafnan hundraðshluta á ári þannig að markið 0% náist 1. janúar 2015	1. janúar 2015
2. þREP ⁽¹⁾			
Almanaksár	20 µg/m ³		1. janúar 2020

⁽¹⁾ 2. þrep – framkvæmdastjórnin skal endurskoða leiðbeinandi viðmiðunarmörk 2013 í ljósi frekari upplýsinga um heilbrigðis- og umhverfisáhrif, tæknilegan framkvæmanleika og reynsluna af markgildinu í aðildarríkjunum.

*XV. VIÐAUKI***Upplýsingar sem skulu koma fram í stað-, svæðis- eða landsbundnum áætlunum um aukin gæði andrúmslofts****A. Upplýsingar sem veita skal skv. 23. gr. (áætlanir um loftgæði)**1. *Staður þar sem mengun hefur verið umfram leyfileg mörk:*

- a) svæði,
- b) borg (kort),
- c) mælistöð (kort, landhnit).

2. *Almennar upplýsingar*

- a) tegund svæðis (borg, iðnaðarsvæði eða dreifbýli),
- b) áætluð stærð mengaða svæðisins (km²) og áætlaður fjöldi íbúa sem varð fyrir menguninni,
- c) gagnlegar loftslagsupplýsingar,
- d) gögn sem skipta máli fyrir svæðislýsingu,
- e) nægilegar upplýsingar um það hvaða þættir það eru sem vernda þarf á svæðinu.

3. *Ábyrg yfirvöld*

Nöfn og heimilisföng manna sem bera ábyrgð á þróun og framkvæmd áætlana til úrbóta.

4. *Eðli mengunar og mat á henni*

- a) styrkur sem mælst hefur undanfarandi ár (áður en ráðstafanir til úrbóta voru gerðar),
- b) styrkur sem mælst hefur eftir að framkvæmd áætlunarinnar hófst,
- c) matsaðferðir.

5. *Uppruni mengunar*

- a) skrá yfir helstu upptök losunar sem valda mengun (kort),
- b) heildarmagn losunar frá þessum upptökum (tonn á ári),
- c) upplýsingar um mengun sem kemur að frá öðrum svæðum.

6. *Greining ástands*

- a) nákvæmar upplýsingar um þá þætti sem valda því að farið er yfir mörk (t.d. flutningar, þ.m.t. flutningar yfir landamæri, myndun fylgimengunarefna í andrúmsloftinu),
- b) nákvæmar upplýsingar um hugsanlegar ráðstafanir til að auka loftgæði.

7. *Nákvæmar upplýsingar um þær ráðstafanir eða áætlanir til úrbóta sem fyrir voru þann 11. júní 2008, þ.e.:*

- a) svæðisbundnar, landsbundnar, alþjóðlegar ráðstafanir,
- b) staðfest áhrif vegna þessara ráðstafana.

8. *Nákvæmar upplýsingar um ráðstafanir eða áætlanir sem samþykktar voru í því skyni að draga úr mengun eftir að þessi tilskipun tók gildi:*
 - a) upptalning og lýsing á öllum ráðstöfunum sem settar eru fram í tengslum við áætlunina,
 - b) tímaáætlun um framkvæmd,
 - c) mat á fyrirhuguðum úrbótum á loftgæðum og sá tími sem áætlað er að þurfi til að ná þessum markmiðum.
9. *Nákvæmar upplýsingar um ráðstafanir eða áætlanir sem eru fyrirhugaðar eða eru í athugun með langtímamarkmið i huga.*
10. *Skrá yfir rit, skjöl, verk o.s.frv. sem notuð eru sem viðbót við upplýsingarnar sem er krafist í þessum viðauka.*

B. Upplýsingar sem veita skal skv. 1. mgr. 22. gr.

1. Allar upplýsingar sem mælt er fyrir um í A-þætti.
2. Upplýsingar um stöðu framkvæmdar eftirfarandi tilskipana:
 1. Tilskipun ráðsins 70/220/EBE frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum ⁽²²⁾.
 2. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/63/EB frá 20. desember 1994 um varnir vegna losunar rokgjarnra lífrænna efnasambanda (VOC) við geymslu á bensíni og dreifingu þess frá birgðastöðvum til bensinstöðva ⁽²³⁾.
 3. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2008/1/EB frá 15. janúar 2008 um samþættar ráðstafanir til að fyrirbyggja og takmarka mengun ⁽²⁴⁾.
 4. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/68/EB frá 16. desember 1997 um samræmingu laga aðildarríkjanna er varða ráðstafanir gegn losun mengandi lofttegunda og agna frá brunahreyflum færanlegra véla sem ekki eru notaðar á vegum ⁽²⁵⁾.
 5. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB frá 13. október 1998 um gæði bensins og dísileldsneytis ⁽²⁶⁾.
 6. Tilskipun ráðsins 1999/13/EB frá 11. mars 1999 um takmörkun á losun rokgjarnra lífrænna efnasambanda vegna notkunar lífrænna leysiefna við tiltekna starfsemi og í tilteknum starfsstöðvum ⁽²⁷⁾.
 7. Tilskipun ráðsins 1999/32/EB frá 26. apríl 1999 um að draga úr magni brennisteins í tilteknum tegundum fljótandi eldsneytis ⁽²⁸⁾,
 8. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/76/EB frá 4. desember 2000 um brennslu úrgangs ⁽²⁹⁾.
 9. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/80/EB frá 23. október 2001 um takmörkun á losun tiltekinna mengunarefna frá stórum brennsluverum út í andrúmsloftið.
 10. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/81/EB frá 23. október 2001 um landsbundin efri mörk losunar fyrir tiltekin loftmengunarefni.

⁽²²⁾ Stjtið. EB L 76, 6.4.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2006/96/EB (Stjtið. ESB L 363, 20.12.2006, bls. 81).

⁽²³⁾ Stjtið. EB L 365, 31.12.1994, bls. 24. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003 (Stjtið. ESB L 284, 31.10.2003, bls. 1).

⁽²⁴⁾ Stjtið. ESB L 24, 29.1.2008, bls. 8.

⁽²⁵⁾ Stjtið. EB L 59, 27.2.1998, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2006/105/EB.

⁽²⁶⁾ Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 58. Tilskipuninni var breytt með reglugerð (EB) nr. 1882/2003.

⁽²⁷⁾ Stjtið. EB L 85, 29.3.1999, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/42/EB (Stjtið. ESB L 143, 30.4.2004, bls. 87).

⁽²⁸⁾ Stjtið. EB L 121, 11.5.1999, bls. 13. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/33/EB (Stjtið. ESB L 191, 22.7.2005, bls. 59).

⁽²⁹⁾ Stjtið. EB L 332, 28.12.2000, bls. 91.

11. Tilskipun ráðsins 2004/42/EB frá 21. apríl 2004 um takmörkun á losun rokkgjarna, lífrænna efnasambanda vegna notkunar lífrænna leysiefna í tiltekinni málningu og lakki og efnun til lakkviðgerða á ökutækjum ⁽³⁰⁾.
 12. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/33/EB frá 6. júlí 2005 um breytingu á tilskipun 1999/32/EB að því er varðar brennisteinsinnihald skipaeldsneytis ⁽³¹⁾.
 13. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2005/55/EB frá 28. september 2005 um samræmingu laga aðildarríkjanna um ráðstafanir sem ber að gera til að stemma stígu við losun mengandi lofttegunda og efnisagna frá þjöppukveikjuhreyflum til notkunar í ökutæki og losun mengandi lofttegunda frá rafkveikjuhreyflum, knúnum með jarðgasi eða fljótandi jarðolíugasi, sem eru ætlaðir til notkunar í ökutæki ⁽³²⁾.
 14. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/32/EB frá 5. apríl 2006 um orkunýtni á lokastigi og þjónustu á sviði orkumála ⁽³³⁾.
3. Upplýsingar um allar ráðstafanir til að draga úr mengun sem komið hefur til greina að gera á viðeigandi staðar-, svæðis- eða landsvísu í tengslum við það að ná markmiðum um loftgæði, þ.m.t.:
- a) að draga úr losun frá kyrrstæðum upptökum með því að sjá til þess að lítil eða meðalstór, kyrrstæð upptök mengandi brennslu (þ.m.t. á lífmassa) séu búnar mengunarvarnarbúnaði eða þeim sé skipt út,
 - b) að draga úr losun frá ökutækjum með ísetningu mengunarvarnarbúnaðar. Tekið skal til athugunar að nota hagrænan hvata til að hraða upptöku á honum,
 - c) innkaup opinberra yfirvalda, í samræmi við Handbókina um umhverfisvæn, opinber innkaup, á ökutækjum, eldsneyti og brennslubúnaði til að draga úr losun, þ.m.t. innkaup á:
 - nýjum ökutækjum, þ.m.t. ökutæki með lítilli losun mengunarefna,
 - flutningaþjónustu með vistvænni farartækjum,
 - kyrrstæðum brennsluupptökum sem lítil losun fylgir,
 - lítt mengandi eldsneyti fyrir kyrrstæð og hreyfanleg upptök,
 - d) ráðstafanir til að draga úr losun vegna flutninga með umferðarskipulagningu og -stjórnun (þ.m.t. gjaldtaka sem miðast við umferðarálag, mismunandi bilastæðagjald eða aðrir hagrænir hvatar og stofnun svæða þar sem losun er lítil),
 - e) ráðstafanir sem stuðla að umskiptum yfir í flutninga sem minni mengun fylgir,
 - f) að séð sé til þess að notað verði eldsneyti sem veldur minni losun í litlum, meðalstórum og stórum, kyrrstæðum og færanlegum upptökum.
 - g) ráðstafanir til að draga úr loftmengun með leyfakerfinu samkvæmt tilskipun 2008/1/EB, áætlunum hvers lands um sig samkvæmt tilskipun 2001/80/EB og með notkun efnahagslegra stjórntækja, s.s. skatta, gjalda eða viðskipta með losunarheimildir,
 - h) ráðstafanir til verndar heilsu barna eða annarra viðkvæmra hópa, eftir því sem við á.

⁽³⁰⁾ Stjtið. ESB L 143, 30.4.2004, bls. 87.

⁽³¹⁾ Stjtið. ESB L 191, 22.7.2005, bls. 59.

⁽³²⁾ Stjtið. ESB L 275, 20.10.2005, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 715/2007 (Stjtið. ESB L 171, 29.6.2007, bls. 1).

⁽³³⁾ Stjtið. ESB L 114, 27.4.2006, bls. 64.

XVI. VIÐAUKI

UPPLÝSINGAR TIL ALMENNINGS

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að uppfærðar upplýsingar um styrk þeirra mengunarefna í andrúmslofti, sem þessi tilskipun tekur til, séu reglulega gerðar aðgengilegar almenningi.
2. Styrkur í andrúmslofti skal gefinn sem meðalgildi í samræmi við viðeigandi meðaltíma sem mælt er fyrir um í VII. viðauka og XI. til XIV. viðauka. Upplýsingarnar skulu a.m.k. tilgreina allan styrk sem er umfram markmið um gæði andrúmslofts, þ.m.t. viðmiðunarmörk, markgildi, viðvörunarmörk, upplýsingamörk og langtímamarkmið. Þær skulu einnig fela í sér gróft mat að því er varðar markmið um gæði andrúmslofts og viðeigandi upplýsingar er varða áhrif á heilbrigði eða, eftir atvikum, gróður.
3. Upplýsingar um styrk brennisteinstvíoxíðs, köfnunarefnistvíoxíðs, efnisagna (að minnsta kosti PM_{10}), ósons og kolsýrings í andrúmslofti skulu uppfærðar a.m.k. daglega og á hverri klukkustund ef því verður við komið. Upplýsingar um styrk blýs og bensens í andrúmslofti, gefnar sem meðalgildið fyrir síðustu 12 mánaða, skulu uppfærðar á þriggja mánaða fresti og mánaðarlega ef því verður við komið.
4. Aðildarríkin skulu sjá til þess að upplýsingar um raunveruleg eða fyrirséð tilvik þegar farið er yfir viðvörunarmörk og öll upplýsingamörk séu lagðar tímanlega fyrir almenning. Í framlögðum upplýsingum skulu koma fram a.m.k. eftirfarandi atriði:
 - a) Upplýsingar um staðfest tilvik þegar farið er yfir mörk,
 - staður eða svæði þar sem farið er yfir mörk,
 - mörk sem farið er yfir (upplýsingamörk eða viðvörunarmörk),
 - sá tími þegar fyrst er farið yfir mörkin og hve lengi slíkt varir,
 - mesti styrkur einnar klukkustundar og að auki mesti meðalstyrkur átta klukkustunda þegar um óson er að ræða,
 - b) spá fyrir næsta eða næstu síðdegi eða daga:
 - landsvæði, þar sem þess er vænst að farið verði yfir upplýsingamörk og/eða viðvörunarmörk,
 - breytingar, sem vænst er að verði á mengun (framför, kyrrstaða eða afturför), ásamt ástæðunum fyrir þessum breytingum,
 - c) upplýsingar um hópa fólks sem málið varðar, hugsanleg áhrif á heilbrigði og ráðleggingar um viðbrögð,
 - upplýsingar um hópa fólks sem búa við áhættu,
 - lýsing á líklegum einkennum,
 - varúðarráðstafanir, sem mælt er með að viðkomandi hópar grípi til,
 - hvar finna megi frekari upplýsingar,
 - d) upplýsingar um forvarnaraðgerðir til að draga úr mengun og/eða váhrifum vegna hennar, ábendingar um hvaða geirar valda mestri mengun og tillögur um aðgerðir til að draga úr losun,
 - e) ef þess er vænst að farið verði yfir mörk skulu aðildarríkin grípa til aðgerða til að tryggja að sem gleggstar upplýsingar verði veittar um það, eftir því sem við verður komið.

XVII. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Þessi tilskipun	Tilskipun 96/62/EB	Tilskipun 1999/30/EB	Tilskipun 2000/69/EB	Tilskipun 2002/3/EB
1. gr.	1. gr.	1. gr.	1. gr.	1. gr.
1. til 5. mgr. 2. gr.	1. til 5. mgr. 2. gr.	—	—	—
6. og 7. mgr. 2. gr.	—	—	—	—
8. mgr. 2. gr.	8. mgr. 2. gr.	7. mgr. 2. gr.	—	—
9. mgr. 2. gr.	6. mgr. 2. gr.	—	—	9. mgr. 2. gr.
10. mgr. 2. gr.	7. mgr. 2. gr.	6. mgr. 2. gr.	—	11. mgr. 2. gr.
11. mgr. 2. gr.	—	—	—	12. mgr. 2. gr.
12. og 13. mgr. 2. gr.	—	13. og 14. mgr. 2. gr.	a- og b-liður 2. gr.	—
14. mgr. 2. gr.	—	—	—	10. mgr. 2. gr.
15. og 16. mgr. 2. gr.	9. og 10. mgr. 2. gr.	8. og 9. mgr. 2. gr.	—	7. og 8. mgr. 2. gr.
17. og 18. mgr. 2. gr.	—	11. og 12. mgr. 2. gr.	—	—
19. til 23. mgr. 2. gr.	—	—	—	—
24. mgr. 2. gr.	—	10. mgr. 2. gr.	—	—
25. og 26. mgr. 2. gr.	5. mgr. 6. gr.	—	—	—
27. mgr. 2. gr.	—	—	—	13. mgr. 2. gr.
28. mgr. 2. gr.	—	—	—	3. mgr. 2. gr.
3. gr., að undanskildum f-lið 1. mgr.	3. gr.	—	—	—
f-liður 1. mgr. 3. gr.	—	—	—	—
4. gr.	9. og 10. mgr. 2. gr, 1. mgr. 6. gr.	—	—	—
5. gr.	—	1. mgr. 7. gr.	1. mgr. 5. gr.	—
1. til 4. mgr. 6. gr.	1. til 4. mgr. 6. gr.	—	—	—
5. mgr. 6. gr.	—	—	—	—
7. gr.	—	2. og 3. mgr. 7. gr., með breytingum	2. og 3. mgr. 5. gr., með breytingum	—
8. gr.	—	5. mgr. 7. gr.	5. mgr. 5. gr.	—
9. gr.	—	—	—	Fyrsta og önnur undirgrein 1. mgr. 9. gr.
10. gr.	—	—	—	1. til 3. mgr. 9. gr., með breytingum
11. mgr. 1. gr.	—	—	—	9. mgr. 4. gr.
11. mgr. 2. gr.	—	—	—	—
12. gr.	9. gr.	—	—	—
13. mgr. 1. gr.	—	1. mgr. 3. gr., 1. mgr. 4. gr., 1. mgr. 5. gr. og 6. gr.	1. mgr. 3. gr. og 4. gr.	—

Bessi tilskipun	Tilskipun 96/62/EB	Tilskipun 1999/30/EB	Tilskipun 2000/69/EB	Tilskipun 2002/3/EB
2. mgr. 13. gr.	—	2. mgr. 3. gr. og 2. mgr. 4. gr.	—	—
3. mgr. 13. gr.	—	5. mgr. 5. gr.	—	—
14. gr.	—	1. mgr. 3. gr. og 1. mgr. 4. gr., með breytingum	—	—
15. gr.	—	—	—	—
16. gr.	—	—	—	—
1. mgr. 17. gr.	—	—	—	1. mgr. 3. gr. og 1. mgr. 4. gr.
2. mgr. 17. gr.	—	—	—	2. og 3. mgr. 3. gr.
3. mgr. 17. gr.	—	—	—	2. mgr. 4. gr.
18. gr.	—	—	—	5. gr.
19. gr.	10. gr., með breytingum	3. mgr. 8. gr.	—	6. gr., með breytingum
20. gr.	—	4. mgr. 3. gr. og 4. mgr. 5. gr., með breytingum	—	—
21. gr.	—	—	—	—
22. gr.	—	—	—	—
23. gr.	1. til 4. mgr. 8. gr., með breytingum	—	—	—
24. gr.	3. mgr. 7. gr., með breytingum	—	—	7. gr., með breytingum
25. gr.	5. mgr. 8. gr., með breytingum	—	—	8. gr., með breytingum
26. gr.	—	8. gr., með breytingum	7. gr., með breytingum	6. gr., með breytingum
27. gr.	11. gr., með breytingum	Önnur undirgrein 2. mgr. 5. gr.	—	10. gr., með breytingum
1. mgr. 28. gr.	1. mgr. 12. gr., með breytingum	—	—	—
2. mgr. 28. gr.	11. gr., með breytingum	—	—	—
3. mgr. 28. gr.	—	—	—	—
4. mgr. 28. gr.	—	IX. viðauki, með breytingum	—	—
29. gr.	2. mgr. 12. gr.	—	—	—
30. gr.	—	11. gr.	9. gr.	14. gr.
31. gr.	—	—	—	—
32. gr.	—	—	—	—
33. gr.	13. gr.	12. gr.	10. gr.	15. gr.
34. gr.	14. gr.	13. gr.	11. gr.	17. gr.
35. gr.	15. gr.	14. gr.	12. gr.	18. gr.
I. viðauki	—	VIII. viðauki, með breytingum	VI. viðauki	VII. viðauki
II. viðauki	—	V. viðauki, með breytingum	III. viðauki	—
III. viðauki	—	VI. viðauki	IV. viðauki	—

Þessi tilskipun	Tilskipun 96/62/EB	Tilskipun 1999/30/EB	Tilskipun 2000/69/EB	Tilskipun 2002/3/EB
IV. viðauki	—	—	—	—
V. viðauki	—	VII. viðauki, með breytingum	V. viðauki	—
VI. viðauki	—	IX. viðauki, með breytingum	VII. viðauki	VIII. viðauki
VII. viðauki	—	—	—	I. viðauki, II. þáttur III. viðauka
VIII. viðauki	—	—	—	IV. viðauki
IX. viðauki	—	—	—	V. viðauki
X. viðauki	—	—	—	VI. viðauki
XI. viðauki	—	I. þáttur I. viðauka, I. þáttur II. viðauka og III. viðauki (með breytingum), IV. viðauki (óbreyttur)	I. viðauki, II. viðauki	—
XII. viðauki	—	II. þáttur I. viðauka, II. þáttur II. viðauka	—	I. þáttur II. viðauka
XIII. viðauki	—	I. þáttur I. viðauka, I. þáttur II. viðauka	—	—
XIV. viðauki	—	—	—	—
A-þáttur XV. viðauka	IV. viðauki	—	—	—
B-þáttur XV. viðauka	—	—	—	—
XVI. viðauki	—	8. gr.	7. gr.	6. gr., með breytingum

YFIRLÝSING FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

Framkvæmdastjórn Evrópubandalaganna tekur tillit til texta tilskipunarinnar um gæði andrúmslofts og hreinna loft í Evrópu sem ráðið og Evrópuþingið hafa samþykkt. Framkvæmdastjórnin tekur sérstakt tillit til þeirrar áherslu sem Evrópuþingið og aðildarríkin leggja á ráðstafanir Bandalagsins til að draga úr losun loftmengunarefna við upptök, sbr. 4. mgr. 22. gr. og 16. forsendu.

Framkvæmdastjórnin viðurkennir þörfina á að draga úr losun á skaðlegum loftmengunarefnum ef umtalsverðar framfarir eiga að verða í þá átt að ná þeim markmiðum sem fastsett voru í sjöttu aðgerðaáætluninni á sviði umhverfismála. Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar er varðar þemaáætlun um loftmengun er settur fram umtalsverður fjöldi hugsanlegra ráðstafana Bandalagsins. Umtalsverður árangur hefur náðst með þeim og öðrum ráðstöfunum síðan þemaáætlunin var samþykkt:

- ráðið og þingið hafa þegar samþykkt nýja löggjöf sem takmarkar losun vegna útblásturs frá léttum ökutækjum,
- framkvæmdastjórnin hefur samþykkt tillögu að nýrri löggjöf til að auka skilvirkni löggjafar Bandalagsins um losun vegna iðnaðar, þ.m.t. þéttbærar landbúnaðarstöðvar, og ráðstafanir til að takast á við losun vegna brennslu frá smærri iðnaðarupptökum,
- framkvæmdastjórnin hefur samþykkt tillögu að nýrri löggjöf um takmörkun á losun með útblæstri úr hreyflum þungra ökutækja.
- Framkvæmdastjórnin hefur áform um tillögur að nýrri löggjöf árið 2008 sem myndu hafa í för með sér:
 - enn frekari minnkun á leyfilegri, landsbundinni losun aðildarríkjanna,
 - að dregið verði úr losun sem verður við áfyllingu bensínbíla á bensínstöðvum,
 - að strangari reglur verði settar um brennisteinsinnihald eldsneytis, þ.m.t. skipaeldsneyti.
- Einnig er hafin undirbúningsvinna fyrir rannsókn á því:
 - hvort bæta megi vishönnun og draga úr losun frá kötlum og vatnshiturum á heimilum,
 - hvort draga megi úr innihaldi leysis í málningu, lakki og efnum til lakkviðgerða á ökutækjum,
 - hvort draga megi úr losun með útblæstri frá færanlegum vélbúnaði til nota utan vega og hámarka þannig ávinninginn af eldsneyti með lægra brennisteinsinnihaldi til nota í slíkum búnaði utan vega sem framkvæmdastjórnin hefur þegar lagt til.
- Framkvæmdastjórnin heldur einnig áfram að þrýsta á Alþjóðasiglingamálastofnunina um umtalsverða minnkun á losun frá skipum og einsetur sér að leggja fram tillögur um ráðstafanir Bandalagsins ef það bregst að Alþjóðasiglingamálastofnunin leggi fram nægilega metnaðarfullar tillögur 2008.

Framkvæmdastjórnin heldur þó fast við markmið sín í áætluninni um betri reglusetningu og þörfina á að renna stöðum undir tillögur með heildarmati á áhrifum og ávinningi. Með hliðsjón af því, og í samræmi við stofnsáttmála Evrópubandalagsins, mun framkvæmdastjórnin því halda áfram að meta þörfina á því að leggja fram tillögur að nýrri löggjöf, en áskilur sér rétt til að ákveða hvort og hvenær skuli leggja fram slíkar tillögur.

YFIRLÝSING FRÁ HOLLENSKUM STJÓRNVÖLDUM

Hollensk stjórnvöld hafa ávallt stutt þróun metnaðarfullrar og skilvirkrar evrópskrar stefnu um gæði andrúmslofts og munu gera það áfram. Þau er því ánægð með málamiðlunarsamkomulagið sem ráðið og Evrópuþingið samþykkti og óska þinginu, framkvæmdastjórninni og formennskuríkinu til hamingju með árangurinn. Nýja tilskipunin um gæði andrúmslofts markar umtalsverðar framfarir, bæði fyrir umhverfið og lýðheilsu.

Eins og stjórnvöld í Hollandi bentu á þegar unnið var að sameiginlegu afstöðunni hefur þróun yfir landamæri mikil áhrif á gæði andrúmslofts í Hollandi og mikill ávinningur verður því af skilvirkri, evrópskri nálgun fyrir landið. Það varðar Holland mestu að í tilskipuninni sé jafnvægi milli evrópskra og landsbundinna ráðstafana, svo og að markmiðum um gæði andrúmslofts verði náð innan raunhæfra tímamarka. Það er forsenda þess að aðildarríkin geti náð þeim metnaðarfullu markmiðum sem sett hafa verið.

Hollensk stjórnvöld lýsa ánægju sinni með þá yfirlýsingu framkvæmdastjórnarinnar að hún muni kynna ráðstafanir Bandalagsins tímanlega. Traust, evrópsk stefna um að ráðast gegn mengun við upptök er nauðsynleg til að loftgæðastöðlunum verði náð tímanlega innan Evrópusambandsins alls. Í þessu sambandi vilja hollensk stjórnvöld benda sérstaklega á skort á gögnum og ríkjandi óvissu um losun og styrk fingerðra efnisagna ($PM_{2.5}$). Þau munu að sjálfsögðu leitast af fremsta megni við að uppfylla markmið tilskipunarinnar á tilskildum tíma. Miðað við þá þekkingu sem við búum nú yfir ætti það að mestu leyti að vera framkvæmanlegt. Hollenska stjórnin er að þróa innlenda samvinnuáætlun um gæði andrúmslofts til að fást við þá staði þar sem stöðugt er farið yfir efri mörk losunar svo að þar megi líka uppfylla loftgæðastaðla á tilskildum tíma.

Holland lýsir ánægju sinni með að ráðið og Evrópuþingið gátu lokið annarri umræðu sinni nógu snemma til að tilskipunin komi til framkvæmda snemma á árinu 2008. Það er nauðsynlegt vegna okkar eigin áætlunar, sem og vegna aðgerða í löndunum í kringum okkur. Hollensk stjórnvöld munu gera sitt besta til að sjá til þess að innlenda samstarfsáætlunin og allar staðbundnu ráðstafanirnar og svæðisráðstafanirnar verði fullnægjandi.
